

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಜೂನ್ - 2009

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

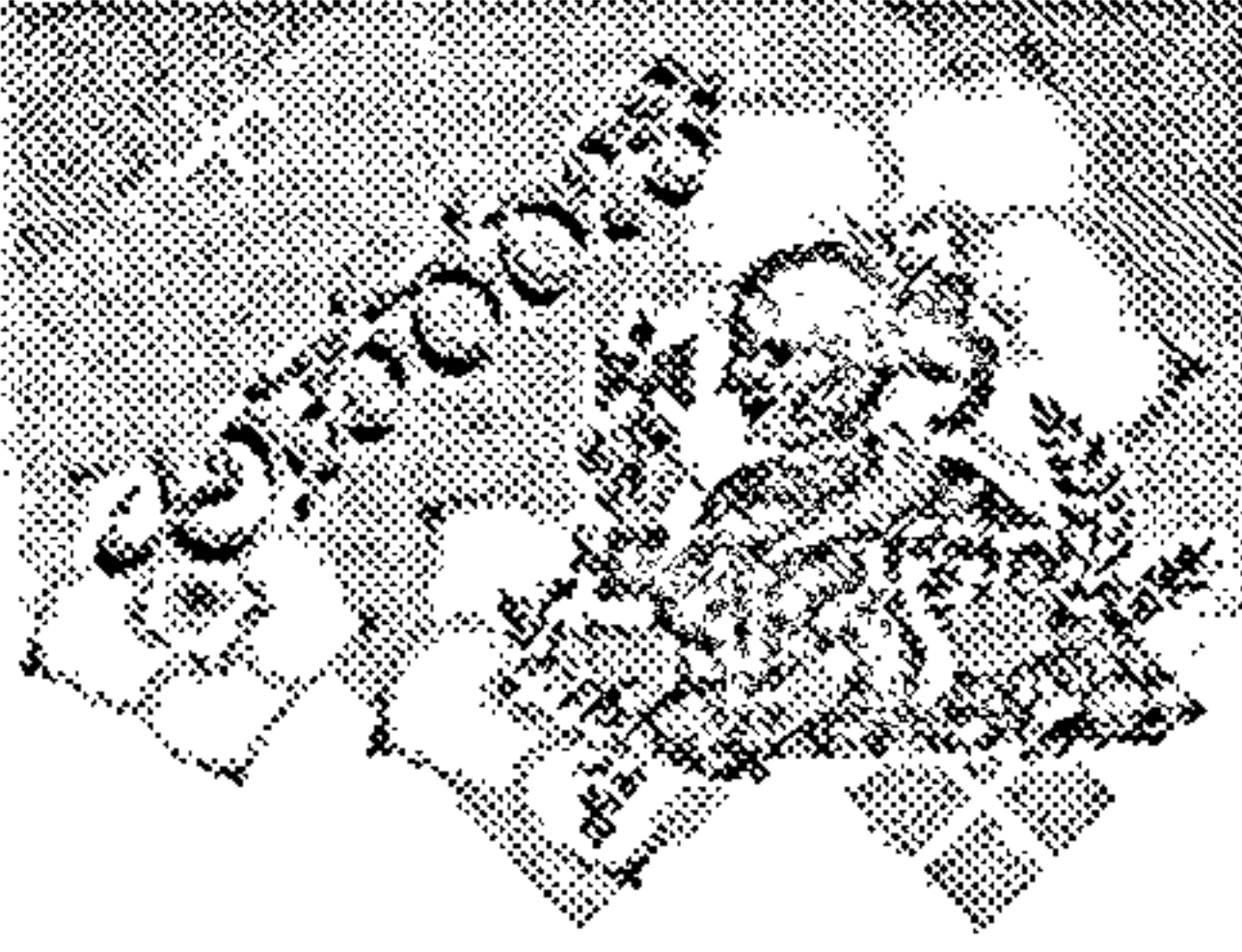
CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 26

ಸಂಚಿಕೆ - 8

ಮೇ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿರೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಆಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ತುಂತುರು	ದಂನತಿ	6
ಅಪರಂಜಿ ವಿದ್ಯೆ...	ಜಯದೇವ	7
ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	10
ಸುನಾಮಿ	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್	11
ಬಂಟ್ವಾಳದ ಶಾಲೆ	ಪ್ರೊ ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ	13
ಪ್ರಸಾದ ಪುರಾಣ	ಆನಂದ	15
ನನ್ನ ಮೊದಲ...	ಕೆ.ಎಸ್.ಎನ್. ಉಡುಪ	17
ಅವರವರು...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	23
ಕೋಲ್ಮಿಂಚು	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್	24
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	33
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	35
ಜೈ ಹೋ...	ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್	37

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ಸಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಡ್ರಾಪ್ ನೀಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ - ಸುದ್ದಿ

• ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಡ್ರಾಪ್?!!

★★★

ಮತಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಪ್ರಕರಣ - ಚುನಾವಣೆ ಸುದ್ದಿ

• ಅಯ್ಯೋ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೆ ಮತ?!!

★★★

ಬಳ್ಳಾರಿ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ಘಟಕ ಆರಂಭ - ಪತ್ರಿಕೆ

• ಸೆಖೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೇನೋ!?

★★★

ಪರೀಕ್ಷೆ ದಿನವೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮದುವೆ - ಸುದ್ದಿ

• ಯಾವುದರಿಂದ ಆತಂಕ ಹೆಚ್ಚೋ ಆತನಿಗೆ, ಪಾಪ !!

★★★

ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಬಲೆಗೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

• ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಆಗಲೇಬೇಕು !!

★★★

ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆ; ಆಗ್ರಹ - ಸುದ್ದಿ

• 'College' - ಆಹಾ!!

★★★

ನವೀನ್ ಚಾವ್ಲ ಅವರ ಹೆಸರೇ ಚುನಾವಣೆ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ - ಸುದ್ದಿ

• ಗೋಪಾಲನ ಪ್ರಭಾವ?!!

★★★

ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಪ್ಪಿದಾಗಲೇ ಮಂದಿರ ಕಟ್ಟುವುದು - ಶ್ರೀ ಅದ್ವಾನಿ

• ಇದು ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆದದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ !!

★★★

ಚುನಾವಣೆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ; ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ನಸುನಕ್ಕಳಂತೆ!!

★★★

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಟ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಅಲನ್‌ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳು. ಮ್ಯಾಟ್ ಅಥವಾ ಮ್ಯಾಥ್ಯಾ ಅವಳ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್. ಅವರು ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಮನೆಗೆಲಸದ ರತ್ನಮ್ಮನವರಿಗೆ, 'ಅಲನ್ ಗೊತ್ತಲ್ಲ, ಅವರ ಮಗಳು, ಅಲಿಯ ಒಂದು ವಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಮು ರೆಡಿ ಮಾಡ್ಬಿಡಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಮತ್ತಿನ್ನೇನು, ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಈ ನಡುವೆ ನನಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಾಡಿಸುವ ಬದಲು ನಾನು ಹೋದ ಕಡೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೆ. ಮೊದಲ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗೆಲೆಯ ಐಯ್ಯರ್ ಅವರ ಅಷ್ಟಬ್ಬಿ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ವಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕುತೂಹಲ ಜಾಸ್ತಿ. ಐಯ್ಯರ್‌ರ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹವನ ಹೋಮ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೋತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುವವರು ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಳೆ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇನು?' ಅಂತ ವಿಕ್ಸ್ ಕೇಳಿದಳು. 'ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಯಾಕೆ ಕೇಳಿಯಾ?' ಅಂತ ನಾನು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ. 'ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.' ಅಂತ ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರತ್ತ ತೋರಿದಳು. ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ ಇತ್ತು. 'Just a coincidence!' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಚಾವಾದೆ.

ಅಲನ್ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಪರ್ಕ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದು. ನಾನು ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾಳನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಐದು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲೆ. ಎಂಭತ್ತರ ದಶಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲನ್ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮಂಗಳಾ ಈ ಹುಡುಗಿಗೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಲಂಗ ಧಾವಣಿ ಸೆಟ್ ಒಂದನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾಗೆ ಈ ಉಡುಗೊರೆ ಎಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದರೆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿಯೇ ಓಡಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಅದನ್ನೇ ಧರಿಸಿ ಮಲಗಿದಳೆಂದು ಅವರಮ್ಮ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ. ಅದರ ನೆನಪಾಗಿ, 'ವಿಕ್ಸ್, ನಿನಗೊಂದು ಇಂಡಿಯನ್ ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡಸಬೇಕಲ್ಲೇ' ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. 'ಅಯ್ಯೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಅಪ್ಪಾ' ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಮರು ಉಸಿರಿನಲ್ಲೇ 'ಪಿಂಕ್ ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ' ಅಂತಲೂ ಬಹು ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಎಂಟನೆಯ ಕ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ್ವಾರ್ ಸೆಟ್, ಮ್ಯಾಟ್ ಗೆ ಕುರ್ತಾ ಪೈಜಾಮಾ ಖರೀದಿಸಿದೆವು. ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವಾಗ ವಿಕ್ಸ್‌ಳ ಮುಖ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೇಕಾಯಿ ಆಗಿತ್ತು.

ವಿಕ್ಸ್ ಬಹು ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಯಿ ಹುಡುಗಿ. ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಬಂದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ, ಕಾಗದಗಳನ್ನು ವಾರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು 'ನೀವು ದೊಡ್ಡೋರು, ಕೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಬಡಿಸ್ತೇನೆ' ಅಂತ ಒಂದು ಚೂರೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು

ವಹಿಸಿಕೊಂಡಳು . ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ ಇಡ್ಲಿ ಪಡೆ, ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ, ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ತಿನಿಸುಗಳಾದವು. ವಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಕುಕಿಂಗ್ ಕಲಿಯಲು ವಿಪರೀತ ಆಸೆ. ಕೊನೆಯ ದಿನ ರತ್ನಮ್ಮನವರ ಜೊತೆ ನಿಂತು, ಅದುಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡು, ಮೊಬೈಲ್ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ಸಾಂಬಾರ್ ಕರಿ, ಗೊಜ್ಜು ಕರಿ, ಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಿರೊಟ್ಟಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಲಿತದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅಂದಿನ ಸಂಜೆಯ ಭೋಜನದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದಳು.

ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಊರು ಸುತ್ತುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಬಿ - ಟ್ರಾಕ್ ಎಂಬ ಫಲಕ ಕುರಿತು ನನಗಿದ್ದ ನಿಗೂಢ ಕುತೂಹಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮ್ಯಾಟ್ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ಮ್ಯಾಟ್, ಈಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಈ ಬಿ-ಟ್ರಾಕ್ ಫಲಕಗಳದ್ದೇ ಹಾವಳಿ. ಹಾಗೆಂದರೇನು? ಅದನ್ನ ಹಾಕಿದ್ದು ಯಾರು? ಅನ್ನೋ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳೀದು. ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಜನನ್ನ ಕೇಳಿದೀನಿ. ಎಲ್ಲಾ 'ನನಗೆ ತಿಳೀದು' ಅನ್ನೋರೇ.' ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಟ್ 'ಬಹುಶಃ ಅದು ತಿಳಿಯಬಾರದ ಸಂಗತಿ ಆಗಿರಬಹುದು. ನೀವು ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೇ ವಾಶಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.' ಅಂತ ಬಹು ಗಂಭೀರ ದನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ. ವಿಕ್ಸ್, 'ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಕುಮಾರ್, ನಿಮ್ಮನೇ ಗೇಟಿನ ಮೇಲೇ ಒಂದು ಬಿ-ಟ್ರಾಕ್ ಫಲಕ ಇರುತ್ತೆ' ಅಂತ ತುಂಟತನದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

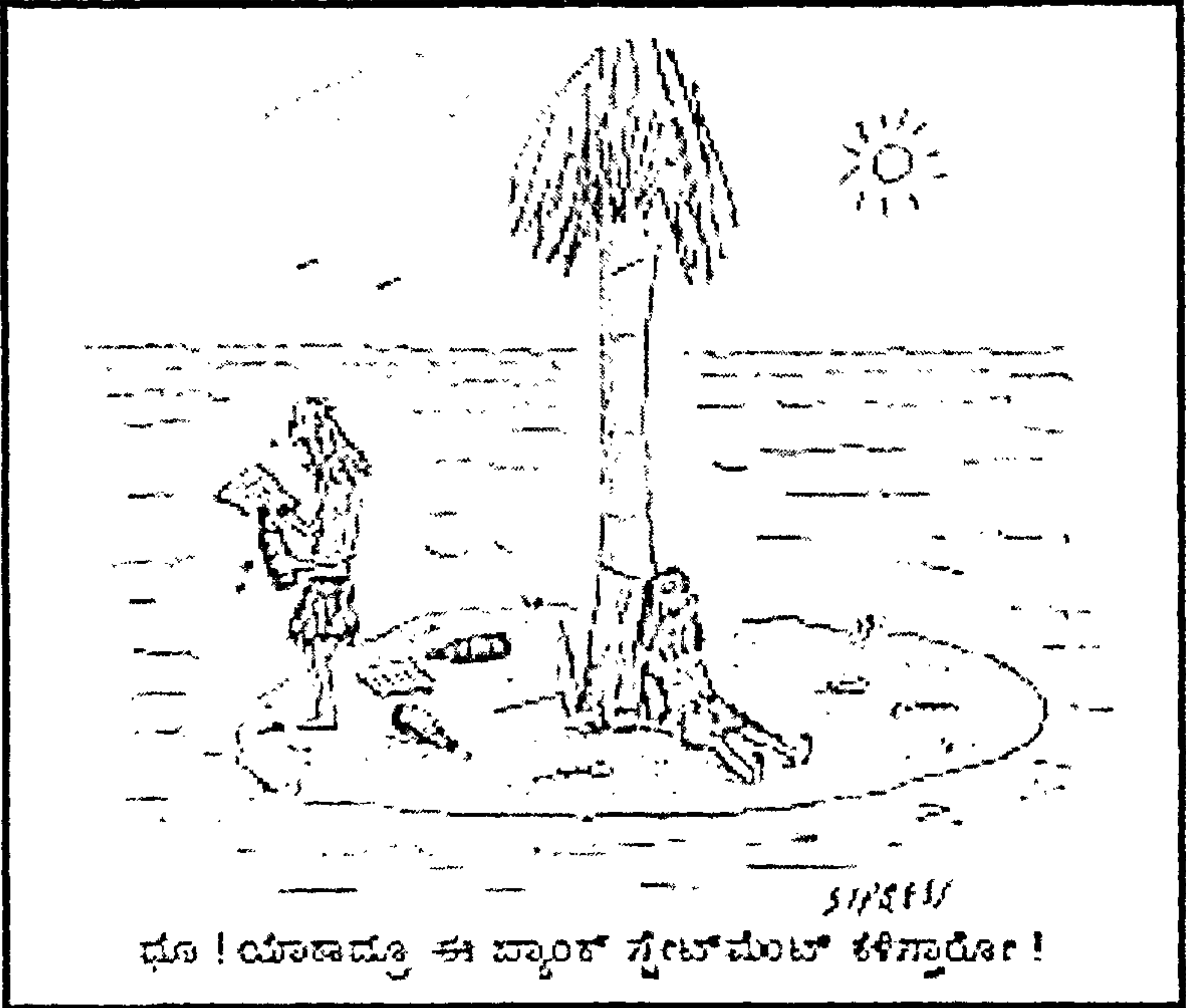
ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಇಡೀ ಭಾರತವನ್ನು ಸುತ್ತವ ಅಲೆಮಾರಿ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಜೋಡಿಯದು. ಬ್ಯಾಕ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗ್ ಎನ್ನುವ ಈ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನವರಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರವಾಸ ವಿಧಾನ. ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅಂಟಿರುವ ಚೀಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತುರುಕಿ, ಮುಂದಿನ ಊರಿನ ಹೋಟೆಲ್ ಕಾದಿರಿಸುವುದು ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾವ ತಯಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ನಿಂತ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಡುವುದು, ಊರು ಇಷ್ಟವಾದರೆ, ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನೋಡಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಇವರ ಪಯಣ.

ಇವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ತೋರಿಸದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ. ಅಲ್ಲಿನ ಲಲಿತ್ ಮಹಲ್ ಪ್ಯಾಲೇಸ್ ಹೋಟೆಲ್ ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ, ಆದರ ಗೇಟಿನ ಮುಂದೆ ರಕ್ಷಣಾ ತಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂತು. ಕಾರನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಿಟಕಿ ಇಳಿಸಿದೆ. ನರಪೇತಲ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯವನೊಬ್ಬ ಬಂದು 'ಎನು ಬೇಕು?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನಾನು 'ಊಟ ಬೇಕು' ಅಂತ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಆತ 'ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ. ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಅಂತ ತಡೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಾರಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ. ಒಳಗೆ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ 'ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನ ತಡೆದದ್ದು ಏಕೆ ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. 'ಟೆರರಿಸಂ ಗಲಾಟೆ ಸಾರ್. ಟೆರರಿಸ್ಟರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಈ ಕ್ರಮ' ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ.

‘ಅಲ್ರೀ, ಟೆರಿಸ್ವರೂ ಊಟ ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀರಾ?’ ಅಂತ ನಾನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದೆ. ‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ನುಸುಳಿ ಬಂದರೆ ನಾವೇನೂ ಕಡಲೇಕಾಯಿ ತಿಂತಾ ಇರ್ತೇವೆಯೇ’ ಅಂತ ನಕ್ಕ ಆತ. ಆಮೇಲೆ ಮ್ಯಾಟ್ ಇದೇ ಥೀಮನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ, ‘ಅಲ್ಲ ಕುಮಾರ್, ನೀನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದ್ದೀಯ. ಟೆರಿಸ್ವರು ಬಂದರೆ ಊಟ ಬೇಕು ಅಂತ ಎಂದಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ. ‘ಬಾಂಬ್’ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ’ ಅಂತ ನಿಜ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯವ ‘ಖಂಡಿತ ನಿಮಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ನಾಚಿಕೆಯಾಗುಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಿ ಬರುಕ್ಕೆ’ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ‘ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಾರನ್ನ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ.

ಒಂದು ವಾರ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಂತೆ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಯಶವಂತಪುರ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಒಯ್ದು ಕೊಚಿನ್ ಟ್ರೇನ್ ಹತ್ತಿಸಿ ಬಂದೆ. ‘ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಖಂಡಿತ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆಯ ಬೇಕು’ ಅಂತ ವಿಕ್ಸ್ ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಬಿಕ್ಕೋ ಅನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಖಾಲಿತನ ಮನವನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೇನೋ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ತುಂತುರು

- ದಂನಲಿ

- ಓಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕುದುರೆಯ ವೇಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಟ್ ಕಟ್ಟಿ
- Be flexible. If you bend a little you won't break.
- ಬರಬಹುದಾದ ಚಿತ್ರದ ಹೆಸರು: ಗನ್‌ವಾಲೆ ದುಲ್ಹನ್ ಲೇ ಜಾಯೆಂಗಿ
- Mental abilities of the people begin to decline from the age of 27; that explains why most men get married in the early '30s.
- ಸೀರೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದ್ರೌಪದಿ
ಉಂಗುರ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಶಕುಂತಲೆ
ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸೀತೆ ಯಾಕೆ
ಯಾಕೆ ನೆನಪಾಗಬೇಕು?
- There is no need to renounce what you have; just renounce what you don't have.
- ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ರಾತ್ರಿ ಸುಧಾರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.
- There is nothing so useless as doing efficiently that which should not be done at all.
- ಬುದ್ಧಿವಂತ ರಾಜಕಾರಣಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ.
- History judges people by their achievements not the means they used.
- ತಾಳ್ಮೆ ಎಂಬ ಗುಣಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿರುವ ಚಾಲಕನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಚಾಲಕನನ್ನಲ್ಲ!
- Humour exposes the fact that it is not the dumb people who cause problems; it is smart people who come up with dumb ideas.
- ನೀವು ಉಣ್ಣುವ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಸೇವಿಸುವ ಗಾಳಿಯನ್ನಲ್ಲ.
- ಕಟ್ಟಡ ಸುಭದ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಳಗಿರುವ ಜನ ಸಾಯುವ ಜಾಗವೇ ಸ್ಟಾಕ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್.
- ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಪರಂಜಿ ವಿದ್ಯೆಯ ಅಸಲು ಕಸಬು

- ಜಯದೇವ

ಮೇ 1ನೇ ತಾರೀಖು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ಕಲ್ಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪರಿಣಿತ ವೈದ್ಯರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಡಾ. ರಹಮತ್ ತರೀಕೆರೆಯವರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ವೈದ್ಯರ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನವೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಹರಟೆ, ಲಘು ಲೇಖನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೇಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ವೈದ್ಯರು ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬರೆದ ಸಮಯ, ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಹನವಾದ, ಗುರುತರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ ಹರಟೆ, ಲಘುಬರಹಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮಿಶಿಪಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಆಗಿ ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯರು ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಎಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಪರ್ಮನೆಂಟಾಗಿ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಆತಂಕಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ ಹಳ್ಳ ಬಂತು ಹಳ್ಳ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಖಂಡಿತ. ವೈದ್ಯರ ಈ ಮನೋಜ್ಞವಾದ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಓದುಗನಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯರ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳೂ (ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯ) ಕನ್ನಡದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕತೆಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಆಳವಾದ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶಿಸೋಣ.

ಅಂದಹಾಗೆ, ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಈಗಲೇ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾಲು ಎಂದು ಅಸಂಖ್ಯ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರಂತಹ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕನನ್ನೂ ಬರಹಗಾರನನ್ನೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಾಕಾಶದ ಒಂಟಿ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಪರಂಜಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಕುಲ ರಸಿಕರ ಪರವಾಗಿ ನಮಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಡಾ. ತರೀಕೆರೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತಿಗೆ ಬರೋಣ.

ನನಗೆ ಸೀಲಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ವೈದ್ಯರು ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾದಂಬರಿ, ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅಸಲು ಕಸುಬುದಾರಿಕೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ಎಂದು. ಅವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲೂ ಹದನಾದ ಹಾಸ್ಯದ, ನವಿರಾದ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ವೇಣೆ ಪ್ರತಿ ಪುಟದಲ್ಲೂ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಓದುಗನೂ ಗಮನಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿವೇಶ-ಸಂದರ್ಭಗಳ ವಿವರಗಳಿಗೆ, ಪಾತ್ರಗಳ ಭಾಷೆ-ಶೈಲಿಗೆ, ನಡೆವಳಿಕೆಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸಂವೇದಿಸುವವನು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳಲ್ಲೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರ ವಿಮರ್ಶಕರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಧೋರಣೆ ಏಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಮಿಶ್ರ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಕಚಗುಳಿಯಿಡುತ್ತದೆ, ಮನೋರಂಜನೆಯ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ, ಕಾಲಹರಣದ ಸಾಧನ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸೀಮಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ, ಸಹೃದಯ ಓದುಗನನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಎತ್ತರದ ಭೌದ್ಧಿಕ ಸ್ತರಕ್ಕೂ ಭಾವನೆಗಳ ನೆಲೆಗೂ ಒಯ್ಯಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ಪಿ.ಜಿ. ವುಡ್‌ಹೌಸ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಬೆನೆಟ್ ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಎತ್ತರದ ಹುಬ್ಬಿನ ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗಿಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಗೌರವದಿಂದ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಮ್ಯಾಗಝೀನಿನ ಸಂಪಾದಕ ಹ್ಯಾರಲ್ಡ್ ರಾಸ್‌ನ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ ಮೈ ಯಿಯರ್ಸ್ ವಿತ್ ರಾಸ್ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಜೇಮ್ಸ್ ಥರ್ಬರ್ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯ ಕೃತಿಯಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಆ ಕೃತಿ ಒಂದು ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿ ಕಥನವಾಗಿಯೂ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಡಿಕನ್ಸ್ ಪಿಕ್ವಿಕ್ ಪೇಪರ್ಸ್ ಎಂಬ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೃತಿಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ರತ್ನನ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗನ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ಕಾವ್ಯಗಳು. ಈ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಅಂಶ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯವೇ ಜೀವಾಳ. 500 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖಕ ಐಸಾಕ್ ಅಸಿಮೊವ್ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬರಹಗಾರರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯ ಹೊಂದಿರುವ ಯುವಜನರಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ: ಉತ್ತಮ ಬರಹದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮ ಬರಹವನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವುಡ್‌ಹೌಸ್ ಅವರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಓದಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಸಿಮೊವ್ ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು!

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ

ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇದು ಅವಶ್ಯಕ. ನವೋತ್ತರ, ದಲಿತೋತ್ತರ ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಇನ್ನೂ ಆವಿಷ್ಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಕರಲ್ಲಿ ಜಜ್ಜಾಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ, ತಳಮಳಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಕಡೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಒತ್ತಡದ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವಂತಹ ವೃತ್ತಿಧರ್ಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಕರು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅಡಿಗರ ಅಳುವ ಕಡಲೊಳೂ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಲಿದೆ ನಗೆಯ ಹಾಯಿ ದೋಣಿ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ,
Barque of humour
often veers
From shoals of smiles
to seas of tears

ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪರಂಜಿ ಇನ್ನೂ ದಷ್ಟ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರಾಗಿ ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು. ಹಾಸ್ಯಬರಹದ ಅಸಲು ಕಸಬಿನ ಅಪರಂಜಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಲೇಖಕರು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಹುಬ್ಬಿದೆ
ಹುಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಹಣೆಯಿದೆ
ಹಣೆ ಮೇಲೆ ತಲೆಇದೆ
ತಲೆ ಒಳಗೆ ಏನಿದೆ - ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳೋದು
ಕಾಣೋದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ
ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯ

ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

1	2			3	4		
		5					
6	7					8	9
10			11		12		
13							
				14		15	
16		17			18		19
20				21			

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

1. ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರ ಕಾಟಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮೊದಲ ದೇವ 3
3. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಲೆಗಳಿರುವವಳಿಗೂ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು 4
5. ವಟುಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು
ಅನುವಾಗುವ ಪವಿತ್ರದಾರ 4
6. ಹೊಟೆಲ್ ತಿಂಡಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೊಡುವ ಉತ್ತರ 3
8. ಕಿವಿ ಸಿಕ್ಕ ತಕ್ಷಣ ಕೊರೆಯುವವ 2
10. ಒಬಾಮನ ಗೆಳತಿ 2
11. ಹಳೆಯ ಸರ 5
13. ಹುರಿಯಲೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ
ಆಳು ಬಾಯಿಗೆ ರುಚಿ 4
14. ಈ ಭೋಜ ಅಮಚಿತ್ತದವನು ಎಂದು
ಕಂಗಿಷ ಹೇಳುವ ಪರಿ 3
17. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ರಾಜನಿಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರ
ಮನೆಯಲ್ಲೂ ವಾಸ್ತವ್ಯ 2
18. ವಕೀಲನ ಜೀವಾಳ 3
20. ಒಡವೆಗಳ ಶತ್ರುವಿನದು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿ 3
21. ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂಥನ ದೊರಕದು 2

ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

1. ಈಜುಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರವೀಣನನ್ನು ನಾ ಕಸ್ತೂರಿ
ಕರೆದ ರೀತಿ 5
2. ಮೌನ ಬಂಗಾರ, ಮಾತು 3
3. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಕಿಯೇ ತೀರುವ ಆಸನ 4
4. ಸದಾ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು
ಎದ್ದಾಗ ಕೈಕೊಡುವ ಅಂಗ 2
7. ವೈ ಎನ್ ಕೆ ಬರೆದ ಅಂಗ್ಲಮಾದರಿಯ ಕವನ 4
8. ಇದರಲ್ಲಿ ರಸ ಇರುವುದಂತೆ 2
9. ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಬಾಂಧವ್ಯರಸ 3
11. ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಸ್ತ್ರ ಈಗ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳದೂ ಹೌದು 2
12. ಅರಣ್ಯಸಚಿವರ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೀಗೂ ಅನ್ನಬಹುದು 5
16. ಇಲ್ಲ.... ಎಂದು ಹಿಂದಿಯವನು ಕಿರುಚುವ
ಪರಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದೆ 2
17. ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ 2
19. ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗುಂಡನೆಯ ವಸ್ತು 2

ಸರಿಯುತ್ತರಗಳು ಪುಟ - 14 ರಲ್ಲಿ

ಸುನಾಮಿ

- ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್

ಎಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನು ಹಾಗೂ ಸೀನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಶ್ರೀಧರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕೂತು ದಿನದ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೌಕರ-ಗ್ರಾಹಕರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಚಕಮಕಿ ಬಗ್ಗೆ.... ಹೀಗೆ ದಿನದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಟಾಕ್ ಟೇಕಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಸ್ಟಾಫ್ ಟಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಶಾಖೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಿಸಿಯಾದ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರಲು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟದಂತೆ ಶಬ್ದವಾಗಿ ನಸುಗೆಂಪಿನ ಬೆಳಕು ಹರಿದು ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನ ಕುರ್ಚಿ, ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು, ನಾವು ಧರಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ಧೂಳಿನ ಮಯವಾಗಿತ್ತು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಲ್ಪ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದ್ದ ನಮಗೆ ಮಿಂಚು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗುಡುಗು ಬರುವುದೆಂಬ ಸತ್ಯಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂದು ಶಬ್ದಗುಡುಗಾದ ಮೇಲೆ ನಸುಗೆಂಪಿನ ಬೆಳಕು ಗೋಧೂಳಿ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಬರುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಶಾಖೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿ.ಐ.ಪಿ. ಗ್ರಾಹಕರಾದ ಸರ್ ಸಿ.ವಿ. ರಾಮನ್ ತಾನೇ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ್ದು!

ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರು ಇದ್ದುದು, ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹರನಾಥ ಇದ್ದುದು ನೆನಪಾಗಿ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು. ಅನಾಹುತದ ಕಾರಣಪುರುಷ ಅವನೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ದೈತ್ಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಮುಖದವನಾಗಿ (ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ-ತೊಳೆದ ಕೆಂಡ) ತಲೆಯ ಕೂದಲೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿ, ಹೋಳಿ ಆಟವಾಡಿ ಬಂದವನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ. 'ಏನೋ ಇದು ಅವತಾರ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವಷ್ಟು ಹಲ್ಲನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ "ಸಾರ್ ಪುಟ್‌ರಗ್ ಕೊಡವಿದೆ ಸಾರ್. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಸಿ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಧೂಳು ಸಾರ್" ಅಂತಾ ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಬರುವ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಕೃತಿ ಅಡ್ಡಬಂತು. ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಬೈಯೋಣವೆಂದರೆ ಅದೂ ಆಗದಾಯಿತು. ಬಾಯೆಲ್ಲಾ ಧೂಳು.

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶಾಖೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ 3½X10 ft (ಅಡಿ) ಬೃಹತ್ ಕಾಲವರೆಸು (Foot Rug) ಹಾಕಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಹುಷಃ ಯಾರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಡುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹರನಾಥ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ! ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅವನ ಅಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಳಾಗಲಿ ಆ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಅಂಗಡಿಗಳು ಏನಾಗಿರಬೇಕು, ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡೋಣ ಎಂದೆ. ಸೀನಿಯರ್

ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೆ ನನ್ನ ಗೇಮ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯ್ತು. ಬೇಗದ ಕೈ ಹರನಾಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ನೋಡು ನಾವು ಮೂಲೆ ಅಂಗಡಿ ಅದೇ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿನ ಅಂಗಡಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಬೇಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗದ ಕೈ ಕೊಡು” ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದೆವು. ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಅನುಭವ ಆಯ್ತು. ಮೆಟ್ಟಿಲಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 1/2 ಅಡಿ ಧೂಳಿನ ಹಾಸಿಗೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗಿನ ಅಂಗಡಿಯವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಕಳ್ಳರಂತೆ ಕಳಚಿಕೊಂಡೆವು.

ಮೂಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಹರನಾಥ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿನ ಸಮಪಾಲುವಾರನಾದ. ಏನೋ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಕಳೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. “ಸಾರ್ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಧೂಳಾಗಿದೆ. ನನ್ನೆಂಡಿ ಬೈತಾಳೆ ಸಾರ್, ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ವೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ 108 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಸಾರ್” ಅಂತ ಕೈ ಒಡ್ಡಿದ.

“ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ನೀನು ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕಲ್ಲ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಬಂದು ಇಡೀ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಧೂಳು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸೋಕ್ಕೆ, ಕೀ ನಾ ಶ್ರೀನಾಥನ ಮನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು ಮ್ಯಾನೇಜರ್.

“ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಯಾರು ಮಾಡ್ತಾರೆ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಒಳಗೆ ಹಾಗೂ ಹೊರಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತೆ ಸಾರ್, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೀವೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಸಾರ್” ಅಂದ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಸಾಲು ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ದೈಹಿಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಮಾಡುವ ಭೂಪ ಈ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ವಿಸ್ ಮ್ಯಾನ್. ಅವನೇ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯವರ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಅಂದ. ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಲಿಯವರು ವಾತಾವರಣ ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಲು 250 ರೂ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದಾಯಿತು.

“ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ತಿಳಿತಾ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ಮೊನ್ನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀವಿಬ್ಬರು ತಾನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ “ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಆ ಪುಟ್‌ರಗ್ ಯಾರ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ” ಅಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಿ, ಅದೊಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಸೈಜ್‌ನಲ್ಲಿದೆ ಅದನ್ನ ಎತ್ತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನೇ ಬೇಕು ಅಂತಾ...

“ಅಂದ್ರೆ ನಾವಾಡುವ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಿನಾ ಕದ್ದುಕೇಳೋಯಾ, ಈಗ ಖರ್ಚಾಗುವ 250 ರೂಪಾಯಿನ ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಹಿಡೀತಿನಿ ಗೊತ್ತಾ”

“ಸಾರ್ ನನ್ನ ಆಟೋ ಚಾರ್ಜ್, ಡೈಕ್ಲೀನ್ ಚಾರ್ಜ್” ಅಂತಾ ಮತ್ತೆ ಕೈ ಒಡ್ಡಿದ ಹರನಾಥ. ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹರನಾಥನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಹಣ ಮತ್ತು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಸಲು ಹಣ, ಒಟ್ಟು 350 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಪರಾರಿ.

ಬಂಟ್ವಾಳದ ಶಾಲೆ

- ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ

ಇದು ನನಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದ ಅನುಭವ. ನಾನು ತಾತಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈಗ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಂದು ಬೇಕಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಆಗಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂಟ್ವಾಳದ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಿಗೆ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ನಡೆಸಲು ನನಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೊದಲ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಕಾರ್ಯಾಗಾರದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ನನಗೊಂದು ಶಾಕ್ ಕಾದಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಆ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿದ್ದ ತರುಣಿಯರೇ. ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ ಅಂತ ಅವತ್ತೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು. ತಾನು ಹೇಳಿದ ಪಾಠ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರ ಮುಖಚರ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಉಪನ್ಯಾಸಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಂವಹನ ಅಸಾಧ್ಯ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಶಿಕ್ಷಕಿಯರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬುರ್ಖಾ ತೆಗೆಯಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಅಂದಿನ ಪಾಠ ಮುಗಿಸಿ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹರಿಸುವುದಾಗಿ ಅವರು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತರು.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಎದ್ದು ನಿಂತು 'ಪ್ರೊ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ. ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಏನೂ ಭಾದಕವಿಲ್ಲ. ಪಾಠ ಹೇಳುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖದರ್ಶನ ವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ.' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ಅವರು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹತ್ತು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಬುರ್ಖಾವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಸಿ ಪಾಠ ಕೇಳಲು ಕುಳಿತರು. ನೋಡಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ನಂತರ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿದರೂ ಉಪನ್ಯಾಸಕಾರನಿಗೆ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀವ ತುಂಬಿತ್ತು. ಹಲವರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಬುರ್ಖಾ ಸರಿಸಿದರು. ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಕಾರ್ಯಾಗಾರದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿಯೇ ಪಾಠ ಕಲಿತರು.

ಕೊನೆಯ ದಿನ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಲಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೂ ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ನಾನು ಮಧ್ಯೆ ಇರಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಇದೇಂತಹ ಗ್ರೂಪ್ ಪೋಟೋ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂತ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದರೂ ನನಗೇಕೆ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಒನ್ , ಟೂ, ಥ್ರೀ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಫ್ಲಾಷ್ ಮಾಡಿದ.

ಮರುದಿನ ನಾನು ಹೊರಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಹಲವು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. 'ವಿಜ್ಞಾನ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಖಂಡಿತ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಸಾರ್' ಅಂತ ಹಲವರು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು 'ಇಗೋ ಗ್ರೂಪ್ ಪೋಟೋ ಕಾಪಿ' ಅಂತ ಒಂದು ಕವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು. ನಾನು ಕವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಪೋಟೋವನ್ನ ನೋಡಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ನಗು ಮುಖಗಳು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಂತೆ ಪೋಟೋವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಫ್ಲಾಷ್ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಬುರ್ಖಾಗಳನ್ನು ಆಚೆ ಸರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಪೋಟೋ ನನಗೆ ತಾನೆ? ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ನಮಗಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ ತಪ್ಪು ತಿಳೀ ಬೇಡಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಸೆರಿಯುಕ್ತಗಳು

ಕು	ಕ್ಯ	ಕ		ಕ	ಕ	ಮ	ಮಿ
ಜಿ		ಕ	ನಿ	ವಿ	ಕ		
ನಿ	ಅ	ಕ		ಕ		ಕ	ವಿ
ಗಿ	ಮ		ಅ	ನ	ವ	ಸ	ಕ
ಪ್ರ	ರಿ	ಗಾ	ಳು		ನ		ಸ
	ಕ			ಕೊ	ಭೋ	ಕ	
ಕೋ		ನ	ಕ		ಕ	ಗ	ಕ
ನ	ಗಾ	ರಿ		ಧಿ	ನ		ಗು

ಪ್ರಸಾದ ಪುರಾಣ

- ಆನಂದ

ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಸಾದಗಳು ಬಗೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾದರಿ. ಸಣ್ಣದು, ದೊಡ್ಡದು, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ, ತಣ್ಣಗೆ, ಕೈ ಮೇಲೆ, ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಕಾಗದದ ಚೂರಿನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಸಾದ ತನ್ನ ಆಕಾರ, ರೂಪ, ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿತರಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೇನು ಸ್ಥಾನ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಇರಲಿ ಬಿಡಲಿ ಪ್ರಸಾದವಂತೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. 'ದೇವರು ಬೇಡ, ಪ್ರಸಾದ ಮಾತ್ರ ಬೇಕು ನಿನಗೆ' ಎಂದು ಅನೇಕರು ನನ್ನನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲ ಸತ್ಯ. ಪ್ರಸಾದವೇ ದೇವರು, ದೇವರೇ ಪ್ರಸಾದ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ದೇವರೆಂದರೆ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ. ಅಂದರೆ, ಅವನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಮಿಸ್‌ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ತಿ.ತಿ. ನನಗೇಕೆ ಇಷ್ಟ ಎಂದರೆ ಲಾಡುವಿಗಾಗಿ. 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ರುಚಿ ಈಗಿನ ತಿರುಪತಿ ಲಾಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಾತರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸಲು ನಾನು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಲಾಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿ, ಖರ್ಜೂರ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮುಂತಾದವು ಅಗೆಯುವಾಗ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಆ ಲಾಡುವಿನಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಅದ್ಭುತ ರುಚಿ ಇದೆ. ಇತರನೇಕ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಡುವನ್ನು ಪ್ರಸಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಿರುಪತಿ ಲಾಡು ಸೆಹ್ವಾಗ್; ಉಳಿದ ಲಾಡುಗಳು ರಣಜಿ ಟ್ರೋಫಿ ದಾಂಡಿಗರಂತೆ. ತಿರುಪತಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ಸಾದ ಅನೇಕರು ಒರಿಜಿನಲ್ ಲಾಡುವಿನಲ್ಲಿ ಶೇ. 20ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು 'ಎಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಿಗುವುದು ಒಂದು ಪಿಂಚ್ ಆಫ್ ಸ್ವಘ್‌ನಷ್ಟು ಇಡೀ ಲಾಡು ತಿನ್ನುವ ಬಯಕೆಯ ನನಗೆ ಈ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಭಾರೀ ನಿರಾಶೆ. ಆದರೆ ಇತರರು ಆ ಚೂರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸವಿದು ಇಡೀ ಲಾಡು ತಿನ್ನುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೂ ತಿರುಪತಿ ಲಾಡು ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೈಜೂ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ - ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬಾಲಿನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದುದು ಈಗ ಗಾಲ್ಫ್ ಬಾಲ್‌ನ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಟಿ.ಟಿ. ಚೆಂಡಿನ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದೇನೋ. ಆಗ ಬಾದಾಮಿ, ಖರ್ಜೂರಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಸಿಗುವುದೇ?

ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಮೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಸಾದ ಎಂದರೆ ಪೊಂಗಲ್. ಈ ಪೊಂಗಲ್ ಬೇಕಾದರೆ ಧನುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೆ ವಿನಾಯ್ತಿ ಇದೆ. ಅಂದರೆ, ನನಗೆ ನಂತರದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ನನಗೆ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಭಕ್ತಿಭಾವ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಪೊಂಗಲ್ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬ್ರೇಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ರುಚಿ. ಸಿಹಿ ಪೊಂಗಲ್, ಖಾರಾ ಪೊಂಗಲ್ ಎರಡೂ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ತಂದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಲಾಡು, ಪೊಂಗಲ್, ಉಸಲಿ, ಕೋಸಂಬರಿ, ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಸಕ್ಕರೆ, ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆ ಹೀಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರ, ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯನುಸಾರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ವಿತರಿಸುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆರ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್‌ನ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಿಯಾಗಿ ಸಂಜೆ ಹೋದಾಗ ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಜ್ಜೆಯನ್ನು ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದುತಿಂದಾಗ ಮನ ಒನ್‌ಮೋರ್ ಎಂದಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇನ್ನೊಂದು ದೊನ್ನೆ ಸಜ್ಜೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರಿತು. ಮೂರನೆಯ ದೊನ್ನೆಗೆ ಟ್ರಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಜ್ಜೆಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎ ದಿಲ್ ಮಾಂಗೇ ಮೋರ್ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಬಾಡಿ.

ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಾಲಕ್ಕಾಡ್ ಅಥವಾ ಪಾಲ್ಗಾಟ್ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾ ಹನುಮಾನ್ ಮಂದಿರಕ್ಕೂ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದೆ. ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ. ಅರೆ! ಉದ್ದಿನ ವಡೆ ಪ್ರಸಾದ. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ, ಸಣ್ಣ ತೂತಿನ ಸಣ್ಣ ವಡೆಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಸರಬರಾಜು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಬ್ಬರಿ ಚೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಅದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಉದ್ದಿನ ವಡೆ ತಿಂದು 'ತೃಪ್ತಿ' ಪಟ್ಟೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಾದ ನನಗೆ ಎಲ್ಲೂ ದಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ದಿನ ವಡೆಗೂ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೂ ನಂಟು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ! ದೇವರ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರ.

ಮೊನ್ನೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಶಿರಡಿ ಸಾಯಿಬಾಬ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ನಿಂತಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಎರಡು marie ಬಿಸ್ಕಿಟ್! ಇದೇನು ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಸಾಯಿಬಾಬ ಪವಾಡವೇ ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬ್ರಿಟಾನಿಯ ಕಂಪನಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಈ ಕೌತುಕ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಚ್ಚೆನ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಮೊದಲ ಬಿಳಿಗೂದಲು !

- ಕೆ.ಎಸ್.ಎನ್. ಉಡುಪ

ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದವನು ಕನ್ನಡಿ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಕತ್ತನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಕಿಸಿ ಮುಖ ಮುಂದೆಮಾಡಿ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮುಖವೇ ನನಗೆ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗಲೇ, ಯಾಕೋ ಡಾರ್ವಿನನ ವಿಕಾಸವಾದ 'ಮಂಗನಿಂದ ಮಾನವ' ನಿಜವಿರಬಹುದೆನ್ನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಾ ಅದು ಈಗ ಯಾಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತೆಂದು ತಲೆಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಲಗೈಯನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಮುಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಭಾಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಡುನೆತ್ತಿಯ ಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಇಣುಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಎಲಲಾ! ಏನಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯ!! ಯಾರು ಈ ಅತಿಥಿ? ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನಾನಿನ್ನೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಹಾಜರಾಗಿಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲ! ಹೋ! ಇದು ಮೊದಲ ಬಿಳಿಗೂದಲು!!

ಸ್ನಾನದ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗಿತ್ತು. ಸಂಭ್ರಮ ಪಡಲೇ? ಅತ್ತು ಬಿಡಲೇ? ಒಂದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅತಿಥಿಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಬಿಡಲೇ? ಅಥವಾ ಆರ್ಕಿಮಿಡಿಸನಂತೆ - 'ಯುರೇಕಾ, ಯುರೇಕಾ' ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡಲೇ? ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದ ಕನ್ನಡಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲೇ? ಅಥವಾ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ನನ್ನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಲೇ? ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊರಗಡೆ ಏನೋ ಶಬ್ದವಾದಂತಾಗಿ ನನ್ನ ಚಿಂತನ - ಮಂಥನಕ್ಕೆ ಭಂಗವುಂಟಾಯಿತು.

ನಾನೇನು ದೊಡ್ಡ ದಾರ್ಶನಿಕನಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನೂ ಅಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಹುಲುಮಾನವ. ಹೀಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದು ತೀರ ಸಹಜವೆಂದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. 'ಅವಶ್ಯಂ ಅನುಭೋಕ್ತವ್ಯಂ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಶುಭಾಶುಭಂ' ಅಲ್ಲವೇ? ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ, ಆ ಗೋವಿಂದನ ದಯೆವೊಂದಿರಲಿ ಎಂಬ ದಾಸರ ಪದವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಸ್ಥಿಮಿತ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಬಿಳಿಗೂದಲು ಮುಪ್ಪಿನ ಸಂಕೇತ, ಮುಪ್ಪು ಸಾವಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಓದಿದ್ದ ನೆನಪು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ಸಣ್ಣಜ್ಜನನ್ನು ಕೆಣಕಿ ಕೀಟಲೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು - 'ಇವಕ್ಕೇನು ಗೊತ್ತು ವಯಸ್ಸಾದವರ ಕಷ್ಟ ಹಣ್ಣೆಲೆ ಉದುರುವಾಗ ಚಿಗುರಲೆ ನಗುತ್ತವಂತೆ' ಎಂದೇನೇನೋ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡದ್ದು ಇದೀಗ ಯಾಕೆ ಧುತ್ತಂತ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ?

ಅದು ಬೆಳಿಗೂದಲು ಹೌದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಚಡಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಗು ಬಂತು. 'ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡರೂ ಪರಾಂಬರಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು' ಎಂದು ಗಾದೆಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಬಲಗೈಯನ್ನು ನೆತ್ತಿಯ ಕಡೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಯಾಕೋ ಕೈ ನಡುಗಿದಂತೆನ್ನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲ... ಧೈರ್ಯಗಡಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಆಚೀಚೆಯ ಕಪ್ಪು ಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿನೋಡಿದೆ. ಹೌದು ಮಿರಿಮಿರಿ ಬೆಳಗುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸರಿಗೆ! ಒಂದೇ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ದಂಡೇ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಮತ್ತಷ್ಟು ತಲೆಬಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಸದ್ಯ, ಅತಿಥಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕಪ್ಪು ಸೈನಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ದರ್ಪತೋರುವ ಬಿಳಿಯ ಸರದಾರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. (ಏನು? ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹುಸಿನಗು ಇದೆಯೇ?)

ಬಕಧ್ಯಾನದಂತೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ, ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಪಂಥಾಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಂತೆನ್ನಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಹುಚ್ಚೇ ಹಿಡಿದೀತೆಂದೆನ್ನಿಸಿ, ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂದು ಆಫೀಸಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸಿಮುಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಉಸಾಬರಿ? ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವ ಇವರನ್ನು ತಡಕಿ ಬಿಡಬೇಕು, ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕೂ ಉಮೇದಿಲ್ಲದೇ ತಟಸ್ಥನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಆಫೀಸಿಗೆ ತಲಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಶಾಲವಾದ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಗೂದಲು ಹಣ್ಣಾದವನು ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಏನು? ಹಿಂದೆ ಆದವರೆಷ್ಟೋ, ಮುಂದೆ ಆಗಲಿರುವವರೆಷ್ಟೋ, ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಂಗಾಲಾಗಬೇಕು? ಏರಿದ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೆಳಗಿಳಿಯಿತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರಾಳವೆನ್ನಿಸಿತು. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾದಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರ ಕೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲ ಮಣೆ ನಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗೆ. ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮೊಬೈಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಅದೇನು ಕಾಕತಾಳೀಯವೋ, ದೈವಾನುಗ್ರಹವೋ ಅವನೇ ನನ್ನ ಚೇಂಬರಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನೇನು ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದೇ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಬರುವವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅಹವಾಲು ಕೇಳುವ ವ್ಯವಧಾನ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು, ಅವನು ನನ್ನದುರಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತದ್ದೇ ತಡ, ಒಂದೇ ಉಸಿರಲ್ಲಿ ನನ್ನೆಲ್ಲ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡೆ ವ್ಯಗ್ರನಾಗಿ.

ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮೂರ್ತಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ - 'ನೋಡು, ಅವರವರಿಗೆ ತಾಪತ್ರಯ ಬಂದರೆ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪರ್ವತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ

ನೀನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಅಷ್ಟೆ' ನೆನಪಿದೆಯಾ? ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನನ್ನ ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು ಹಣ್ಣಾಗಿತ್ತೆಂದು, ಪೂರ್ತಿ ಕಪ್ಪು ಗಡ್ಡ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನಾಕೆಯಾಗುವವಳಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೇಲಿಮಾಡಿದ್ದೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಹೊಂಗನಸು ಕಾಣುವ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗಾದ ಆಘಾತ? ಈಗ ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಈ ನಡುವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದೂ ಒಂದು ಕೂದಲು ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರಂಪ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದ. ಸಾಂತ್ವನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ನಾನು ಅವನ ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ - 'ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಬೇಡ ಮೂರ್ತಿ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಡು. ನನ್ನ ಈಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗದಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಹೃದಯಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿ. ಪ್ರತೀಕಾರದ ಭಾವ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸಿ - 'ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಮಗದರ ಅರಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ' ಎಂದ. ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಈ ನಿಡುಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸಲ ಆತನ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದೆ. ಖಂಡಿತಾ ಅವನು ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ - 'ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತೆದು ದಾಟಿದೆಯಲ್ಲವೇ?' ಹೌದೆಂದು ಗೋಣು ಆಡಿಸಿದೆ. 'ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ಅದರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ಜಗತ್ತೇನೂ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವಾಗ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಸರಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವನಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಗಹನವಾದ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕೇತೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆ 'ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡುವುದೇ?' ಎಂದೆ ನಿರಾಶನಾಗಿ 'ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತೀಯೇ?' ಎಂದ. 'ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?' ಎಂದೆ. 'ಒಂದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು, ನಾಲ್ಕರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು.. ಹೀಗೆ... ಅದನ್ನು ಕೀಳ ಹೊರಟರೆ ದಿನವಿಡೀ ನೀನು ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು' ಎಂದ. 'ಕೂದಲಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ...?' ಎಂದೆ. 'ಸರಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ, ಭಾನುವಾರ ಡೈ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸೋಮವಾರ ಯುವಕನ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ ನೀನು ಶನಿವಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮುದುಕನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿ. ಮತ್ತೆ ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ನೀನು ಏನೇ ನಾಟಕ ಆಡಿದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮುದುಕನಾಗಿ ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಯಾವತ್ತೂ ಯುವಕನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಕೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ - ಸರಳವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು, ಉದಾತ್ತವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು.' ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು - ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಧವಳ ಕೇಶಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನು ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮೆರೆದಿದ್ದ ನನಗೆ ಈಗ ಸೋಲೊಪ್ಪಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತ್ತು.

ಯಾವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಪ್ತರನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರು ನಮಗೆ ಹಿತವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಖುಶಿಯಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಸಿಯಾಯಿತು. ಮೂರ್ತಿ ಏನೇನೋ ಸೊಟ್ಟು ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಬಡಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೋಲಲು ನಾನು ತಯಾರರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದ ತೀರ ಸಹಜ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದವನು - ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು, ಇದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಧಾವಂತದಿಂದ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನವಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅದೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ. ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ ಹೊರಟು ನಿಲ್ಲುವ ನಾನು, ನನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡು ಸಜ್ಜುಗೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವವಳು ಅವಳು. ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉಡುಗೊರೆಯೂ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೆನ್ನಿ. ಇಂತಹ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಜಾಣೆ ಅವಳು. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನ ಆ ಹುರುಪು, ಉತ್ಸಾಹ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಯಂತ್ರದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಬ್ಸೆಂಟ್ ಮೈಂಡೆಡ್ ಪ್ರೊಫೆಸರನಂತೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟು ಬರುವುದೂ ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಲೇ - ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಮೇಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಲ - ತುಟಿ ಪಿಟಕ್ ಎನ್ನದೇ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಯುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲ ರೀತಿಯ ಅವಳ ವರ್ತನೆಗೆ ಹೇಗೋ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಅವಳ ಎರಡನೆಯ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಜೆ ಅರ್ಜಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಈ ಸಲ ಯಾಕೋ ಅವಳ ವರ್ತನೆ ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತೀರ ಸಹಜವಾಗಿ ಇದ್ದಳು. ಬಹುಶಃ ನಾನವಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಚಾರ, ನನಗೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕುಟುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಒಂದು ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಕಾಫಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಆಕೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ಕಣ್ಣುಕೆಕ್ಕರಿಸಿ, ಮುಖ ಕೊಂಕಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ - 'ಈ ಹೊಲಸು ಗಂಡಸರೇ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಭ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಹೆಂಡತಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಸಭ್ಯರು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೋಡುವಾ ಕ್ರಮವಾ ಇದು?' ಎಂಬಂತಿತ್ತು.

ನಮಗೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ - ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೂ ಅದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಸಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಗಳಿಗೂ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದೇ

- 'ನೀರಿನಲ್ಲಿನ ಮೀನಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಂತೆ, ಗುರುತಿಸಲಾಗದ್ದು' - ಎಂದು ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಪ್ರೇಮಿಸಹೊರಟರೆ - 'ಥೂ, ಅಸಹ್ಯ, ಕೊಳಕು' ಅಂತ ದೂರಹೋಗುತ್ತಾರೆ. 'ದೂರ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ' ಅಂತ ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟರೆ - 'ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ರಸಿಕತನವೇ ಇಲ್ಲ' ಅಂತ ನಿಂದಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೋಲ ಕಟ್ಟಲು ನಾನು ಹೆಣಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರಂತರ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಸೋಲುವುದು, ಸೋತು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಇದ್ದದ್ದೇ.

'ಲೇ... ಲೇ...' ಎಂದೆ ದೀನನಾಗಿ. ಮೊದಲೇ ಒಳಲಿ, ಬೆಂಡಾಗಿ, ಬಸವಳಿದು ಬಂದಿದ್ದೆ. 'ಏನೇ ಅದೂ..' ಅಂದಳು. ಇದು ಅವಳ ಮುಗ್ಧತೆಯೋ, ಗದರಿಸುವ ರೀತಿಯೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯೋ ಆದ ಇನ್ನೇನು ಪಟ್ಟೋ...? ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ನೋಡಿದ್ದೇನೇ...?' ಎಂದೆ ಗದ್ದದಿತನಾಗಿ, 'ಏನನ್ನ?' ಎಂದಳು. 'ಅದೇ... ಅದೇ...' ಮುಂದೆ ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲೇ ಇಲ್ಲ. 'ಏನು.. ಅದೇ...?' ಅವಳ ಅಸಹನೆ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆಯುವಂತಿತ್ತು. 'ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲವೇ?... ಅದೇ ಬಿಳಿಗೂದಲು...' ಎನ್ನುತ್ತ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಅವಳ ಬಲಗೈಯನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ದೆ.

'ಇಲ್ಲ ಅದೇನು ಮಹಾ... ಬಿಡಿ...' ಎಂದಳು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದ ಘಟನೆಯೊಂದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆಕೆ ಕೆಲವು ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲದ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲದ ಸದಸ್ಯೆಯರ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡುವುದೇ ಅಂದಿನ ಅಜೆಂಡಾ ಆಗಿತ್ತಂತೆ. ಎಂದಿನಂತೆ, ಆಷ್ವರಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಹೋಂಡಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಆ ಮಹಿಳಾ ಮಣಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಿತ ನಾನು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮೂರ್ತಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ - 'ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಅಂಕಲ್' ಎಂತ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ನನ್ನೆಡೆ ಸೆಳೆದಳಂತೆ. ನನ್ನ ವಾಹನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನೇ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಇವಳು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದವಳಂತೆ - 'ಅದೇ ಬಕ್ಕತಲೆಯವರು, ಸಾಣೆಮಂಡೆ' ಎಂದಳಂತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರಂತೆ. ಆಗ ಇವಳಿಗೆ ಶೇಮ್ ಆಗಿ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಳಂತೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದ ನುಡಿಮುತ್ತುಂದರೆ - 'ಪಳಪಳ ಹೊಳೆಯುವ ಬಕ್ಕತಲೆಗಿಂತ ಬಿಳಿಗೂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸಿ' ಅಂತ. ಇಂತಹವಳ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದೇ, ಸುಂಕದವನ ಕೈಲಿ ಸುಖ-ದುಃಖ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದೇ ಎನ್ನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ ಹೊರಬಂದೆ. ಯಾವುದೋ ಗೊತ್ತು-ಗುರಿ ಇಲ್ಲದೇ, ದಿಕ್ಕುದೆಸೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕತೊಡಗಿದೆ. ಎದುರುಗಡೆಯಿಂದ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಕೋಲೂರಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರದು ಶ್ರೀಮದ್ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ವಯೋವೃದ್ಧರು, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರು, ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು

ಪದವು ನಿವೃತ್ತರಾದವರು. ಈಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಾಸ್ತವ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು. ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ - ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಯಾವಕಾಶವಿದ್ದರೆ - ಪಕ್ಕದ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಲೋಕಾಭಿರಾಮ ಮಾತನಾಡುವ ಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದವರೇ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕರು. ನಾನೂ ನಯ-ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಎಂದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಯಾವುದೇ ಮಾತಾಡದೆ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಕಡೆ ಹೊರಟೆವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಾಗ - ಆದಷ್ಟು ಸಂಯಮ ತಂದುಕೊಂಡು ಈ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ.

ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ - 'ನಿಮಗೆ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ' ಎಂದರು. ಪೂರ್ವಾಪರ ಸಂಬಂಧ ಕಾಣದ, ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟಂತಹ ಈ ಮಾತು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಅವರೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ - 'ಮಹಾರಾಜ ದಶರಥನು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಕೂದಲು ಹಣ್ಣಾದದ್ದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ಹಿರಿಯ ಮಗ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ. ಮಂತ್ರಿ ಸುಮಂತ್ರ ರಾಜಗುರು ವಶಿಷ್ಠರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಮತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರಂತೆ' ಎಂದರು. ಇದು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಗಳು ಪದವಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿ ಮಗನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ ವಹಿಸಿಕೊಡಲು ನನ್ನಲ್ಲೇನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ - ಎಂದೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಬಂದರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

'ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾವತಿಯಾಗಿವೆಯೇ? ಸರ್ವಿಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಅಪ್‌ಡೇಟ್ ಆಗಿವೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮಕ್ಕಳು ಅವರಾಗಿ ಓದುತ್ತೇವೆ ಎಂದಷ್ಟು ಓದಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಮತ್ತೆ ನೀವೇನು ಯಯಾತಿ ಮಹಾರಾಜನ ಹಾಗೆ ಮಗನ ಯೌವನವನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಸ್ವಭಾವದವರೇನಲ್ಲವಲ್ಲ ಅದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಬಿಡಿ.' ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

ಇದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಿಂದಿನ ಸಲಹೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವೆನ್ನಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಏನೋ ಸಮಾಧಾನವಾದಂತೆನ್ನಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮರ್ಕಟಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಯೋಚನೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂತು. ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯಲ್ಲೇ ತಪ್ಪಿತ್ತಾ? ಉಹ್ನೂ ನನ್ನ ಒಳಮನಸ್ಸು ಹೀಗೆ ಹಪಹಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವತಃ ವೀರಾಧಿ ವೀರನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಬಂಧುಗಳನ್ನು ವಧಿಸಬೇಕಾದ ದುರ್ಭರ ಪ್ರಸಂಗ ಎದುರಾದಾಗ, ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾದದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ? ಬುದ್ಧನಾಗಲು, ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಲು ಹೊರಟ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೇ, ಅಸ್ಥಿರನಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೋದದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ? ವಿಚಲಿತನಾಗದೇ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ? ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮನೆ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕತೊಡಗಿದೆ.

ಅವರವರು ನಗುವ ವೇಳೆ

ಹೆಂಡತಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ
ಗಂಡ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು
ಅನುಮಾನಿಸದೇ ಅವಳು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿದಾಗ

ಗಂಡ ನಗುತ್ತಾನೆ
ಕುಡಿದು ಬಂದರೂ
ಕುಡಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ಹೆಂಡತಿ ನಂಬಿದಾಗ

ಹೆಂಡತಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ
ಈ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ
ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಗಂಡ ನಂಬಿದಾಗ

ಗಂಡ ನಗುತ್ತಾನೆ
ಒಳಗಿರುವ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅದುಮಿ
ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷ
ಆಗಿದೆ ಅಂದಿದ್ದನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ನಂಬಿದಾಗ

ಲೇಖಕ ನಗುತ್ತಾನೆ
ಕದ್ದು ಬರೆದಿದ್ದ ಲೇಖನವನ್ನು
ತನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ಸಂಪಾದಕ ನಂಬಿದಾಗ

ಅಂಗಡಿಯವನು ನಗುತ್ತಾನೆ
ರೇಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೂ
ನಿಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ
ಅಂದದ್ದನ್ನು ಗಿರಾಕಿ ನಂಬಿದಾಗ

ಹುಡುಗಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ
ನೀನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರೇಮಿ
ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹುಡುಗ ನಂಬಿದಾಗ

ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಗುತ್ತಾರೆ
ತನಿಖೆ ಆದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಇದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ
ಸಂಪಾದನೆ ಅಂದಾಗ

ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ನಗುತ್ತಾರೆ
ಸಿನಿಮಾ ಪುರುವಾದ ದಿನವೇ
ಇದು ನೂರು ದಿನ ಓಡುತ್ತೆ
ಅಂತ ನಿರ್ಮಾಪಕ ಅಂದಾಗ

ಪಕ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಗುತ್ತಾನೆ
ಚುನಾವಣೆ ಆದ ಮೇಲೆ
ನೀವೇ ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ
ಅಂದಿದ್ದನ್ನು ರಾಜಕಾರಿಣಿ ನಂಬಿದಾಗ

ನಿರ್ಮಾಪಕ ನಗುತ್ತಾನೆ
ದುಡ್ಡು ಉಳಿಸೋಣವೆಂದು
ನೀವೇ ಈ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ನಾಯಕಿ
ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ಹೊಸ ನಟಿಯೊಬ್ಬಳು ನಂಬಿದಾಗ

ಅಧಿಕಾರಿ ನಗುತ್ತಾನೆ
ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಿಗದೇ ಹೋದಾಗ
ಸಿಕ್ಕವನನ್ನೇ ನೀವೇ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಸೂಕ್ತ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ನೌಕರ ನಂಬಿದಾಗ

ವೀಕ್ಷಕರು ನಗುತ್ತಾರೆ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದ್ದು ಕಥೆ
ಬರೆದ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಾರ
ಈ ಕಥೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದೇ ಅಂದಾಗ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಕೋಲ್ಮಿಂಚು

- ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಮನೆಯ ಟೆರೇಸಿನ ಮೇಲೆ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ, ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿಯ ತಂಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲಿಯೂ 'ನಗೆ ಹಬ್ಬ' ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಪತ್ರಿಕೆ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾನು ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೆ.

'ಸವಿಸವಿನೆನಪು ಸಾವಿರನೆನಪು.....' ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಟೋನಿಗೆ ಕಿವಿಕೊಟ್ಟೆ.

'ಹಲೋ! ನಾನು ಚಿಂತಾಮಣಿ!!'

"ಏನೋ ಅದು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ?"

"ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉಪಹಾರ ದರ್ಶಿನಿ ಹತ್ತಿರ ಬಾ, ಹೇಳ್ತೀನಿ! ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟುಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡು." ಬೀಚಿಯವರ 'ತಿಮ್ಮನ ತಲೆಯ' ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರವೊಂದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಸವಾರಿಮಾಡುವ ಚಿತ್ರ. ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ - ಚಿಂತಾಮಣಿ, ನನ್ನದೌರ್ಬಲ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಫ್ಲೇವರೆಟ್ ಉಪಹಾರದರ್ಶಿನಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಫ್ಲನ್ ಕೊಡಿಸುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ 'ರಂಗಶಂಕರ'ದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಟಕದ ಟಿಕೇಟ್ ಕೊಡುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಬೈರಪ್ಪನವರ ಹೊಸ ಕಾದಂಬರಿ ತಂದು ಕೊಡುವುದು, ಹೀಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಪಳಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೂನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ. ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಮಂಗಳಗ್ರಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನ ಟಿಫ್ಲನ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಪಹಾರದರ್ಶಿನಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಬ ಆತಂಕಬೇರೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಅಂದರೆ ನನಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಿಗೆ ಜಿಲೇಬಿ ಕಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು!

ರಾತ್ರಿ ಮೋಡ ಕವಿದು ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಅಂತ ಸೋನೆಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಕಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಕ್ಲೋನ್ ಕಾಟವೂ ಒಂದು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಭಸದಿಂದ ತಣ್ಣನೆಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿ, ಮಾರ್ಬಲ್, ಗ್ರಾನೈಟ್ ಪ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮನೆ, ಶೀತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ (ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್) ತರಹ ಆಯಿತು. ಎರಡು ಸ್ವೆಟರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತಲೆಗೆ ಮಘ್ಲರ್ ಸುತ್ತಿ ಮೈತುಂಬ ರಗ್ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ ನನ್ನ ಮಡದಿ 'ರೀ ನಾಳೆ ನಾನು ಬೇಗ ಎಳಲ್ಲ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗ್ತೀರಲ್ಲ ಬರುವಾಗ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡ್ಲಿ-ವಡೆ, ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಈ ಚಳೀಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಿಂಡಿ ಮಾಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

ರೊಟ್ಟಿಜಾರಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ಗತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡದೆ, “ಹೋಟೆಲ್ ಟಿಫನ್ ಏನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ? ಬರೀ ಸೋಡಾ ಹಾಕಿರ್ತಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಡುತ್ತೆ” ನೀನು ಮಾಡುವ ಟಿಫನ್ ರುಚಿಕರ - ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತೆ” ಎಂದೆ.

“ಈ ನರಿ ಬುದ್ಧಿ ನನ್ನ ಹತ್ರ ತೋರಿಸ್ಬೇಡಿ. ಒಂದು ದಿನ ತಿಂದರೆ ಏನಾಗಲ್ಲ!” ಎಂದಳು. ನಾನು ಉಪಹಾರದರ್ಶಿನಿ ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಗಿದೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ‘ಚುಮುಚುಮು’ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ, ಉಪಹಾರದರ್ಶಿನಿ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ಬೀರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದರ್ಶಿನಿಯೊಳಗೆ ಹೋದ. ಇರುವ ಮೂರು ಟೇಬಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗಹಿಡಿದೆ. ಇಡ್ಲಿಸಾಂಬಾರ್ ಬೆಣ್ಣೆ-ಉದ್ದಿನ ವಡೆ ಚೆಚ್ಚಿತಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ನಾನೇ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆ.

“ಏನೋ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬರಹೇಳಿದೆ?”

“ನನ್ನ ಜೊತೆ, ಚೌದರಿ ಮನೆಗೆ ಬಾ!”

“ಚೌದರಿ ಮನೆಗಾ?! ಆ ಕುಡುಕ ಅಸ್ಟಾಲಜರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾ? ಯಾಕೆ?” ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಸುರಿಸಿದೆ. ಇಡ್ಲಿವಡೆ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ, ಕೌಂಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೆಟ್‌ದೋಸೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತಂದ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ಲೇಟು ತಳ್ಳಿದ. ನಾನು ತಿನ್ನತೊಡಗಿದೆ. “ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಊಟ ಸೇರಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆ ಬರಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಯೋಚನೆ!” ಗೊಣಗಿದೆ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತಾನೆ, ಬಕಾಸುರನಂತೆ ಟಿಫನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳಿತು.

“ಯಾಕಯ್ಯ? ಏನಾಯಿತು?” ನನ್ನ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೋಸೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಪ್ಲೇಟ್ ಖಾರಾಬಾತ್ ತಂದ.

“ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ. ಇದೆ! ನಾನು ಚಿತ್ರಸಾಹಿತಿಯಾಗಬೇಕು ಅಂತ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಸಕ್ಸಸ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿಗೆ ಏನು ಕಮ್ಮಿಯಿದೆ ನೀನೇ ಹೇಳು!”

“ಛೇ! ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಖ್ಯಾತ ಚಲನಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ.... ಛೇ...ಛೇ...” ಎಂದೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ. ಅವನು ಕೌಂಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆತಂದ.

“ಅದೇ ಕಣಯ್ಯ ಕೊರಗು ನನಗೆ! ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡು.”

“ಕೊರಗಬೇಡಯ್ಯ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಬರುತ್ತೆ. ನೀನು ಕ್ಲಿಕ್ ಆಗ್ತೀಯನೋಡು.” ಅವನು ಕೌಂಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಪ್ಲೇಟ್ ಬೊಂಬಾಯಿ ಬೋಂಡಾ ತಂದ. ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

“ಅದಕ್ಕೇ! ಆ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಯಾವಾಗ? ಅಂತ ಕೇಳೋಕೆ ಚೌದರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂದದ್ದು”

“ನೀನೇ ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲ?”

“ಅವನನ್ನ ನೋಡಿದ್ದ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ಬಾ ಅಂದದ್ದು.”

ಪುನಃ ಕೌಂಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಪ್ಲೇಟ್ ‘ಡೈರ್‌ವಡೆ’ ತಂದ.

“ಆಯ್ತುಪ್ಪ ಹೋಗೋಣ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತಾವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.”

“ಭಾಳಿಗೆ ಹೇಳ್ವೇಡ. ನಾನೂ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಹೇಳೋಲ್ಲ. ಆಫೀಸಿಗೆ ರಜಾಹಾಕು. ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರ ಸೀಟಿಗೆ ಕೋಟು ತಗುಲಿ ಹಾಕಿಬಾ! ಸರೀನಾ? ಮಾತು ಪಕ್ಕಾತಾನೇ?”

“ಮನೆಗೆ ಇಡ್ಲಿವಡೆ, ಮಸಾಲೆ ಪಾರ್ಸಲ್ ತರ್ಟೀನಿ ಇರು” ಎಂದು ಕೌಂಟರ್ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಹೊರಟೆ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಕಪ್ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ತಂದ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹೊರಟೆವು. ಮನೆವರೆಗೆ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ‘ಡ್ರಾಪ್’ ಕೊಟ್ಟು “ಸೀಯೂ! 10.30!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟ.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗೆಳೆಯರು. ಚಡ್ಡಿದೋಸ್ತಾಗಳು ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ. ಅವರಪ್ಪ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿದ್ದರು. ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಆಪ್ತಗಳೆಯರು. ದೂರದ ನೆಂಟರು ಬೇರೆ. ನಾನು ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ!

“ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು ಹುಡುಗ್ರಾ. ಈ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ನಾಯಕರು ನೀವು” ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಧಾನ ಸೌಧ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದು - ಬುಲ್ಗಾನಿನ್, ಕೃಶ್ಣೋವ್ ಬಂದಾಗ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಹೋಗಿದ್ದು ಗ್ಲಾಸ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಗೆ, ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ, ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ಟೇಷನ್ ಪಾಸ್‌ಪಡೆದು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದು ಬಳ್ಳಾರಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿದ್ದು ಅವರ ಮನೆಯ ತಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು - ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಸಹವಾಸದಿಂದಲೇ!

ಮಿಡ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಓದುವಾಗ ಪಂಡಿತ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಭೂತಿ ಪಟ್ಟಿಗಳು, ಹಣೆ ಮಧ್ಯೆ ತಿಲಕ, ಕಾಶ್ಮೀರಿಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ ಉಟ್ಟು ತರಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಗಾಗ ಪಿಳಿಜುಟ್ಟು ಗಂಟುಹಾಕುವುದು ಬೆತ್ತಲು ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಜನಿವಾರ ತೀಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸೊರ್ರನೆ ನೆಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೆ ಏರಿಸುವುದು ಮಾಡಿದಾಗ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ

ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ. ಮಾತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮಾಡುವ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದಿನ ಮಾಸ್ತರು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿ ಊಟಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆವೇಳೆಗೆ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ತರಗತಿ, ಮಾಸ್ತರು 'ಯಣ್‌ಸಂಧಿ' ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ 'ಗಂಡ್ ಸಂಧಿ ಯಾವುದು ಸಾರ್' ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ, ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದರು. 'ಸುವರ್ಣ ದೀರ್ಘಸಂಧಿ' ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, 'ಭಟ್ಟರ ಮನೆ ಸುವರ್ಣ ಇರುವ ಸಂಧಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಸಂಧಿ' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ರಾಗವೆಳೆದ. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು. ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಳ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಆಕಳಿಕೆ, ತೇಗು ಬರತೊಡಗಿತು. 'ಬಹುರ್‌ವೀಹಿಸಮಾಸ'ದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದು, ಇದನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೀನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕುರ್ಚಿಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ನಿದ್ರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ. ಅವರು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಅನುಕರಿಸಿ ನಟನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಹುಡುಗರು 'ಗೊಳ್!' ಎಂದು ನಗತೊಡಗಿದರು.

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಪಿಳಿಜುಟ್ಟು ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಸಣ್ಣ ಜಡೆ ಹೆಣೆದು, ಅದನ್ನು ಚೇಳಿನ ಕೊಂಡಿಯಂತೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ. ಅವರು ನಿದ್ರೆಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಂತೆ ಅವರು ಜುಟ್ಟು ಆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಡುಗರು ಕೇಕೆಹಾಕಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕರು.

ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದುನಿಂತರು.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ.

"ಇಲ್ಲೇನೋ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ?!" ಎಂದು ರೇಗಿದರು. ಅವನ ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿತು. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಗನಲ್ಲವೇ?

"ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಗಲಾಟೆ ಸಾರ್! ಅದಕ್ಕೇ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಳಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ" ಅಂದ ವಿನಯದಿಂದ. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಿಷಿಯಾಯಿತು.

"ಭೇಷ್! ನಿನ್ನ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿರುಚಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿತು. ಖಂಡಿತ ನೀನು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿ ಆಗ್ತೀಯ. ಇದು ಗುರು ಆಶೀರ್ವಾದ!!" ಎಂದರು.

ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಕರೆದು "ಬಹುವಿಹಿ ಸಮಾಸ ಅಂದರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಿ ಉತ್ತರ ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಲೂ ಯಾರಿಗೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳದವರು ಕೈ ಚಾಚಬೇಕು. ಅವರು ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ನಡೆದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ, ನಾನು ಬಹುವಿಹಿ ಸಮಾಸದ

ಸೂತ್ರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಸಮೇತ ಹೇಳಿದೆ. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು ಯಾವನೋ ಅವನೇ ಚಂದ್ರತೇವಿರ!" ಎಂದೆ. ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಪಿಳಿ ಜುಟ್ಟಿನ ಜಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಗರು ಸೂರು ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ನಕ್ಕರು. ಉಗ್ರರಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಮಾಸ್ತರು "ಕೈಪಾಚು" ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿದರು. "ಸಾರ್! ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದೆ.

"ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಅವರ ಮಗ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತೇ?" ಎಂದು ಅವರೇ ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ಪಟಪಟನೆ ಹೊಡೆದರು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈ ಬೆಲೂನಿನಂತೆ ಊದಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ನರಳಿದೆ. ಗಾಬರಿಯಾದ ಮಾಸ್ತರು ತರಗತಿ ಬರಾಕಾಸ್ತುಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ನನ್ನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೂ ಬಂದ. ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ತೆಗೆದರು. ಕೈಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕಿದರು. ನನಗೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಬಂದಕಾರಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಪೋಲೀಸ್ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ನರಸಿಂಹ ಈಗ ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹನಂತಾದರು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ (FIR) ಕೊಟ್ಟರು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಅವನ ತಂದೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ. "ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ - ಬುದ್ಧಿವಂತ" ಎಂದು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಚಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ.ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ರೇಗಿದ್ದರು. ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಆದರು. ಅವರನ್ನ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಂದೆ ಹಠಹಿಡಿದರು.

ನಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಷ್ಟು ದಿನವೂ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂಬ ಗಿಲ್ವಿ ಫೀಲಿಂಗ್ ಅವನಿಗೆ.

ನಾನು ಗುಣಹೊಂದಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹಿತಕವರೇ ಬೇಳೆಹುಳಿ, ಆಂಬೊಡೆ, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಊಟಮಾಡಿ ಮನೆಮುಂದಿನ ಕೊಠಡಿಯ ಕಿಟಕಿಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ತಂದೆಯವರು ಊಟಮಾಡಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಮುಂದಿನ ಹಲಸಿನಮರದ ಬುಡದಬಳಿ ಯಾರೋ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕಚ್ಚೆಪುಂಚೆ, ಕೆಂಪುಶಾಯಿ, ಪಿಳಿಜುಟ್ಟು ಜನಿವಾರ ತೀಡುವುದು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದೆ "ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರ್!" ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವರ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದೆ. ಅವರು ಅಳುಕುತ್ತಲೇ ಕುಳಿತರು. ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಒಂದು

ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ತಂದು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು “ಇದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡ ಮಗು!” ಎಂದರು. “ನನ್ನಾಣೆ ನೀವು ತಗೋಬೇಕು” ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು, ಶಾಲಿನಿಂದ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು ಮಾಡಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸಂಕೋಚದಿಂದಲೇ ಕುಡಿದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮಲಗಿದ್ದ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಎದ್ದು ನಿಂತರು; ಕೈಮುಗಿದರು.

“ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ!” ಎಂದು ತಂದೆಯವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕುಳಿರಿಸಿದರು.

“ನನ್ನದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಯಿತು ಸಾರ್. ಆ ದಿನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾಲಿಗೆ ರುಚಿನೋಡಿ, ಒಂದು ಪಾತ್ರೆತುಂಬ ಗಸಗಸೆ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಸಿಹಿಬೂಂದಿ ಬೆರಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೊಳ್ಳೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಊಟ ಆಗಿತ್ತು. ಗಸಗಸೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ತಲೆಗೆ ಮತ್ತುಹತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಸಗಸೆ ಪಾಯಸ ಕುಡಿಯೋಲ್ಲ ಶಪಥ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಬಡವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಬೇಡಿ” ಎಂದರು ದೀನರಾಗಿ. ನನಗೆ ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಎನಿಸಿತು.

“ಅಪ್ಪಾ! ಅವರು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೇ ಮಾಸ್ತರವ್ವು” ಎಂದೆ ನಾನು. ತಂದೆಯವರು ವಿಚಲಿತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು - ಮಾಸ್ತರನ್ನೂ ನೋಡತೊಡಗಿದರು.

“ಗುರುಗಳು ಹೊಡೆದೇ ಬಡಿದೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುತ್ತೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀ! ಗುರುಗಳು ದೇವರ ಸಮಾನ!” ಎಂದರು ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ತಾಯಿ.

“ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಬಾರದು. ಅವರು ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಅನ್ನಬಾರದು ಒಳ್ಳೇದಾಗೋಲ್ಲ” ಎಂದು ವಗ್ಗರಣೆ ಬೇರೆ ಹಾಕಿದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಲು ತೋಚದೆ “ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ತಂದೆಯವರು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದರು. ಮಾಸ್ತರು ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ, ಅವರೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇದು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ, ಆ ದಿನ ಮಾಸ್ತರು ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ “ನೀನು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿ ಆಗ್ತೀಯ, ಇದು ಗುರು ಆಶೀರ್ವಾದ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವಾಯಿತು. ಇಂದು ಅವನು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ.

ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಆಯಿತು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೆಸೇಜ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ನಾನು ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗೆ “ಈಗ ಬರ್ತೀನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ, ಹೊರಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ. ನಾನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ಹೊರಟೆ. ಸ್ಕೂಟರ್ ಪುಲಿಕೇಶಿನಗರ (Frazen·Town) ದಾಟಿ, ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ

ಹೊರಟಿತು. ಸಿಗರೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಮಾರುತಿಸೇವಾನಗರ, ಹೆಣ್ಣುರು, ಬಾನಸವಾಡಿಯಾದ ನಂತರ ರಿಂಗ್ ರೋಡಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೋಟ, ತೋಟದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಹಳೆಕಾಲದ ಬಂಗಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಳಿದೆವು. ಗ್ಲೋವ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಎರಡು ವಿಸ್ಕಿ ಬಾಟಲ್ ತೆಗೆದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ ಚಿಂತಾಮಣಿ. ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದೆವು. ಯಾರೂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. "PULL" ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಗಮನಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ನೂಕಿದೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಒಳಗೆ ಹೋದೆವು ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲು. ಹಗಲಿನಲ್ಲೂ ಕತ್ತಲು. "ಬಲಭಾಗದ ರೂಮಿಗೆ ಬನ್ನಿ!" ಒಂದು ಗೊಗ್ಗರು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು. ತಡಕಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದೆವು. ವಿಶಾಲವಾದ ರೂಮಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೀಗ್ರೋ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದಪ್ಪನೆ ಮೂಗು, ಇಳಿಬಿದ್ದ ತುಟಿಗಳು, ಅಜಾನುಬಾಹು, ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಆಕೃತಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದೆವು. ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ವಿಸ್ಕಿಬಾಟಲು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣ ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಿನ್ನುವ ಖಾದ್ಯವಿತ್ತು. ಬಾಟಲು ತೆರೆದು ಗಟಗಟನೆ ಅರ್ಧಬಾಟಲು ವಿಸ್ಕಿ ಕುಡಿದು, ಪೊಟ್ಟಣ ಬಿಚ್ಚಿ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದ. ಹಸನ್ಮುಖನಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಡೆನೋಡಿ, 'ಏನು ಬೇಕು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಪ್ಲಾಂಚೆಟ್ (Planchet) ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಬೇಕು" ಎಂದ ಚಿಂತಾಮಣಿ. ಅವನು ವಿಸ್ಕಿಬಾಟಲು ಪೂರ್ತಿ ಖಾಲಿಮಾಡಿಟ್ಟು ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಒಂದು ಚೆಸ್‌ಬೋರ್ಡ್ ತಂದ. ಅದರಲ್ಲಿ ABCD ಮೊದಲಾದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ 'ಮಾಸ್ಟರ್' ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಗ್ಲೋಬನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟು ಕುಳಿತ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಜೋರಾಗಿ ತೂರಾಡಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 'ವಾಟ್‌ಡು ಯು ವಾಂಟ್!' ಎಂದ. ಅವನ ಧ್ವನಿ, ಚಹರೆ, ನಡವಳಿಕೆ, ಬದಲಾಗಿತ್ತು. 'ನಾನು ಚಲನಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿಯಾಗುತ್ತೇನೆಯೇ?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡ ಚಿಂತಾಮಣಿ. ಚೌದರಿ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಚೆಸ್‌ಪಾನ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅಕ್ಷರದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ನಾನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕೈ ಚಲನೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಚೌದರಿ, ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕೂಗಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದ. ನಾವು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಹೋದೆವು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಚೌದರಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಂದಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಸ್ಕಿಬಾಟಲು ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವನು ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದ. ನಂತರ "ಹೌಸ್ ಈಸ್ ಇಟ್ ಮೈಬಾಯ್!" ಎಂದ. ನಾನು ಬರೆದುಕೊಂಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಅರಳಿತು. "ಗುಡ್, ಗೋಹೆಡ್!" ಅಂದ. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ವಾಕ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದ. "ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ಚಲನಚಿತ್ರಕ್ಕೆ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತೀಯಾ!” ಎಂಬ ಅರ್ಥಬರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಕ್ಯ ಓದಿ ಹೇಳಿದ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದ. ಧಾವಿಸಿ, ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದೆವು.

ಚೌದರಿಯ ತಂದೆ ನೀಗ್ರೋ, ತಾಯಿ ಬಂಗಾಳಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ತಂದೆಯ ರೂಪು ಪಡೆದಿದ್ದ. ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಜೊತೆಯಿದ್ದಾಗ ‘ಬ್ಲಾಕ್ ಸೆನ್ಸ್’ ಕಲಿತಿದ್ದ. ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ತೋಟ, ಬಂಗಲೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ನೆಲಸಿದ್ದ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ. ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದ. ಆಗ, ಅವನ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅವನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾರುನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡಿದ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಫಿ, ಟಿಫ್ಲನ್ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಚೌಚೌಬಾತ್, ಉದ್ದಿನವಡೆ, ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವನಾಥ “ಸಾರ್, ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸಬಾರದು. ಖಂಡಿತ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದ.

“ಏನಪ್ಪಾ ಅದು! ಏನು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೇ?”

“ವಿಷ್ಯ ಇಷ್ಟೇ ಸಾರ್, ನಾನು ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ತೆಗೆತಿದ್ದೀನಿ. ನಿರ್ಮಾಪಕ-ನಿರ್ದೇಶಕ ನಾನೇ. ಟಾಪ್ ಒನ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ.”

“ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತೀಯ”

“ನನ್ನ ಸಿನಿಮಾ, ಕತೆ, ಚಿತ್ರಕತೆ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಹಾಡುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮದು” ಎಂದ. ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ತಲೆತಿರುಗಿದಂತಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ. “ಸಂಭಾವನೆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ, ನೀವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಜೇಬಿನಿಂದ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಪತ್ರ ತೆಗೆದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಬಾಗಿಲು ಎಂಬಂತಾಗಿ, ಸಹಿಮಾಡಿದ. ವಿಶ್ವನಾಥ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮನಿಯನ್ನು ವೈಟ್‌ಮನಿ ಮಾಡಲು ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಅವನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳ ಗುರು. ಅವನ ನೆನಪಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ದೀರ್ಘ ರಜೆ ಹಾಕಿ, ವಿಶ್ವನಾಥನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕೇಷನ್ ಹುಡುಕಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಲೋಕೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೊಡೈಕನಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿದ್ದು ಕತೆ ಬರೆದ. ಊಟಿಯಲ್ಲಿ ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿನವಿದ್ದು ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆದ. ಕುದುರೆಮುಖಿ ಗೆಸ್ತ್‌ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತುದಿನ ಇದ್ದು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ.

ಹೆಸರಾಂತ ನಟ-ನಟಿಯರು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹೆಸರಾಂತ ಹಿಂದಿಗಾಯಕ ಹಾಡಲಿದ್ದ ವಿಜಯದಶಮಿಯ ದಿನ ಪೂಟಿಂಗ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದ ಈಗ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗಿದ್ದ ನಿರ್ದೇಶಕ, ಪ್ಯಾಡೋ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ತರಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಹಳ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಯಿತು. ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಚಿತ್ರೀಕರಣ ತಂಡದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಗಾಪುರ್, ಮಲೇಷ್ಯಾದಲ್ಲೂ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಯಿತು. ಚಿಂತಾಮಣಿಯೂ ಹೋಗಿಬಂದ.

ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮುಗಿದು, ಡಬ್ಬಿಂಗ್-ಎಡಿಟಿಂಗ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಅರವತ್ತು ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಚಲನಚಿತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಪೋಗೆ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. ನನಗೂ ಕರೆ ಬಂತು. ಹೋದೆ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾರುವಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಥಿಯೇಟರಿನೊಳಗೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಚಲನಚಿತ್ರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಟೈಟಲ್ ಬಂದಿತು.

“ಚಿತ್ರಕಥೆ-ಸಂಭಾಷಣೆ-ಗೀತೆಗಳು-ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಟ್ ವಿಶ್ವನಾಥ್” - ಎಂದು ಬಂದಾಗ, ನಾವು ದಂಗಾದೆವು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇಂಗುತಿಂದ ಮಂಗನಂತೆ ಪೆಚ್ಚಾದ. ಚಲನ ಚಿತ್ರ ‘ಪಚ್ಚಿತೋರಣ’ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದುವಾರ ಓಡುವುದು ವಿಚಿತ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಹೇಳಿದರು.

ಉಪಹಾರದರ್ಶಿನಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ಹೇಳಿದ “ಚೌದರಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು!”

“ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಿಜವಾಯಿತು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಚಲನಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಬರೆದೆಯಲ್ಲ.” ಅವನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನನ್ನ ನೋಡಿದ. “ಚಿಂತಾಮಣಿ, ನೀನೇ ಏಕೆ ಚಲನಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯಬಾರದು?” ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕೋಲ್ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿತು.

ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ನಡುವೆ

ಬೇಕು ಬೇಡಗಳ

ಬಗೆಗೆ ನಿರಂತರ ಜಗಳ

ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ

ಬೇಡವೆಂದು ಜಗಳ

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ

ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಿಪವರ್, ಮಸಲ್ ಪವರ್ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಣದ ಹೊಳೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೆಂಡದ ಹೊಳೆಯೂ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಕಿಲೋಲೀಟರ್ ಹೆಂಡವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದವರು ಮಾಲು ಸಮೇತ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಮತದಾರರಿಗೆ ಹಣ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸೀರೆ, ಪಂಚೆ, ರವಿಕೆ ಕಣ, ಷರ್ಟ್ ಪೀಸುಗಳನ್ನೂ ಜನ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರಂತೆ. ಬಾಡೂಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಪಡುವ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಮತದಾರರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ, ಹತ್ತು ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸ್ಲಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಷ್ಟು ಆಧುನಿಕರಾಗಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಮಿಷಗಳ ನಡುವೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮತದಾರರು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತನದಿಂದ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸೋಜಿಗದ, ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಯವರನ್ನು ಅಮ್ಮ ದುರ್ಗೆ ಎಂದು ಪೂಜಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಿಸಿದ ಮತದಾರರೇ ಅದೇ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಯವರನ್ನು ಅವರೂರಿನಲ್ಲೇ ಸೋಲಿಸಿದರು. ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ನಾನೂರು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರೇ ಅದೇ ರಾಜೀವರಿಗೆ ಗದ್ದುಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ಈಗ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತದಾರರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರೌಢ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪೆಬಿಲಿಟಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮತಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದವರಿಗೆ ಛೇಮಾರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಿದೆ. ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಜನ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಗೆ ಮೂರಲ್ಲ ಮೂರುನೂರು ಚೀರ್ಸ್.

★★★

ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಮೋಸಿಂ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಹಪುರುಷ ಸೋತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯಬಲವನ್ನು 145 ರಿಂದ 206 ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಸೋನಿಯಾ, ರಾಹುಲ್ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸೋತವರು ಯಾರು? ಬಿಜೆಪಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 138 ರಿಂದ 116 ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಿತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಜೆಡಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ 8 ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕರಾಟರ ಸಿಪಿಎಂ 27 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಲಾಲು ಪ್ರಸಾದರ ಬೆಬಲಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ 24 ರಿಂದ ನಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕೆಲವರು ಮಮೋಸಿಂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವಿತ್ತು ಎಂದು

ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡಿವ್ವಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಂಟಿ ಇಂಕಂಬೆನ್ಸ್ - ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಡರು ಕೊಡುವ ಅಂಶಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಲಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ಗಳಿಂದ ಹಲವಾದರೂ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ!

★★★

ಭಾರತದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಯೂನಿಟಿ ಇನ್ ಡೈವರ್ಸಿಟಿ, ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಏಕತೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಚುನಾವಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲೇ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜಯಭೇರಿ ಬಾರಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇದ್ದ ಜುಜುಬಿ ಎಂಟು ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಎರಡು ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ ಬಾಲ್ ಬಚ್‌ಗಯಾ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಚೂರಾದರೂ ಮಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಷಣ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಬೈಗುಳದ ದಾಳಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮೂದಲಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದವರ ನೂರಾರು ಮಂಗಾಟಗಳು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆಯೂ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಿಎಸ್‌ವೈ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲು ಪುರುಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆಪರೇಷನ್ ಕಮಲ, ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು, ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಮುಗಿದಿವೆ. ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾದರೂ ಚೂರಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಜನ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು.

★★★

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬಂಗಾಳ, ನಾಳೆ ಭಾರತ - ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು, ಹೊಸ ಆಚರಣೆಗಳು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ಕರ್ನಾಟಕ, ಇಂದು ಭಾರತ- ಎಂದು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು. ಹದಿನೈದನೆಯ ಲೋಕಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸನದ ದೊಡ್ಡಗೌಡರು, ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕುಮಾರಗೌಡರು. ಈ ಕಡೆ ಮೊದಲ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಸೋನಿಯಾ, ಮಗ ರಾಹುಲ್. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಮನೇಕಾ ಮಗ ವರುಣ್. ಚೂರು ಆ ಕಡೆ ಅಪ್ಪ ಶರದ್ ಪವಾರ್ ಅವರ ಮಗಳು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ದೊಡ್ಡಮಗ ಅಳಗಿರಿ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳು ಕನಿಮೋಳಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಆಡ್ ಕಪಲ್. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸದನಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಪ್ರಕಾರ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವ ರಾಮನಗರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅತ್ತಿಗೆ ಭವಾನಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಾರಂತೆ. ಒಂದೇ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾರ ವಾರಗಿತ್ತಿಯರು! ಎಂತಹ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಸ್ಟಿರಿಟ್! ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ!

★★★

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು

ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿ ಗಳಿಸಿದ ರ್ಯಾಂಕ್

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಜೀವನದ ಒಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಘಟ್ಟ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ಅವುಗಳ ಪೋಷಕರು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿನ ಮುದ್ದು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಗೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆಯಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವು ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಓದಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಖಾಸಗಿ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಖಾಸಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ವಾಹನ ತೆಗೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಒಂದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಅವರಿಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಬಾಡುತ್ತವೆ, ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆಂದರೆ ಮುಡುಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಿದಾಗಿನ ಸಂಭ್ರಮವೇ ಬೇರೆ !

ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಯಾವ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಅವುಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು..... ಇವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ಅದರಂತೆ ಚೆಸ್ ಆಟವಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹುಸಿಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕ ಪಡೆಯದಿದ್ದಾಗ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಪಡುವ ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಧಾವಂತಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಅರಿಯಬೇಕು ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಸಂಸಾರಗಳು ಬಿರುಕುಬಿಡುವುದು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ !

ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅವರ ಅಂದರೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನನಸುಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆವಾಗ ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು-ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇವರ ಖುಷಿ

ಮೊನ್ನೆ ಪೀಯೂಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಬಂದಾಗ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಮೊದಮೊದಲ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮುಖ ಅರಳಿತ್ತು. ಏನೋ ಒಂದು ಸಾರ್ಥಕ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರಹಾಗೆ ಬೀಗುತ್ತಿತ್ತು!... ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಂಥಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ

ಸುಮಾರಾಗಿ ಪಾಸಾದ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುವುದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತು! ನನಗೆ ಖುಷಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ನೀಡಿದ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅತಿ ಒಂದುಳಿದ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾದ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಈ ಬಾರಿಯ ಪಿಯೂಸಿಯ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಸ್ಥಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ನಮಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾದ ಪರಿಸರ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನದ್ದು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಆರು ಮೈಲಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಖಾಸಗಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆರ್ಥಿಕ ಅನಾನುಕೂಲ, ಮೇಲಾಗಿ ನಮಗೆ ಅಂದರೆ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ! ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ಬಹುದೂರ ಇರುವ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಾನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ತಂದೆತಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನೇ ಹತ್ತಿದವರೇ ಅಲ್ಲ!

ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥಹ ಸುದ್ದಿಗಳು ಅದೆಂಥಹ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ನಗರದಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುವ ಸರ್ಕಾರದ ಸವಲತ್ತುಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಹಬ್ಬಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕೋಣ?

ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಿರ ಚಿಂತೆ
ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ
ಅನ್ನೋ ಚಿಂತೆ
ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು
ಕೈ ಕೊಟ್ಟಾಗ
ಯಾಕಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಾದವೋ
ಅನ್ನೋ ಚಿಂತೆ

ಜೈ ಹೋ. ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ

- ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ನಾನು ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಬೇಗ ತಲುಪುವ ರೈಲುಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದೇ ತರಹ ನಾನು ಬಂದು ಸೇರೋ ರೈಲುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ Beeಟು! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತಡವಾಗಿ! ಇದ್ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕರ್ಮ!

ಈಗ ನಾನು ಹೇಳ ಹೊರಟಿರೋದು ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದ ಅವಾಂತರ. ನನ್ನ ಸ್ಪೆಶಲೈಸೇಶನ್‌ನ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಪೇಪರ್ ಓದಲು ನನಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಬಂತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಫೀಲ್ಡ್‌ನ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಓದಿ ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ ಇದ್ದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಖಿತಃ ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೃಹತ್ ಹಂಬಲದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ 15-16 ಘಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸಬೇರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಫ್ಲಾಟ್ ಫಾರ್ಮಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಮಂಗಮಾಯ! ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಯಾರು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅವಮಾನ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಖಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಳಾದೆ! ಹೊಸಾ ಊರು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ರಳಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಈ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಳೆದೆ. ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೀರೆರಚಿದ ಅನುಭವ!

ಸಂಜೆ, ಬೆಳಕು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿ, ವಿಚಾರಣೆ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಾ, ನಾನು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್‌ಗೆಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೋಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

“ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇರಿ, ಈಗಷ್ಟೇ ನವದೆಹಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ತಂಡವನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ರೈಲು ಅರ್ಧಘಂಟೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು! ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಯ್ತು ನಿಮಗೆ” ಎಂದು ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ.

‘ಶಿವನೇ’ ಅಂತ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬೆಂಚೊಂದನ್ನು ಆಯ್ದು ಕುಳಿತೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟೆ ಪಟ್ಟೇ ಟೀ ಶರ್ಟ್ ಖಾಕಿ ಪ್ಯಾಂಟು, ವಿಚಿತ್ರ ಆಕಾರದ ಮಿಣಿ ಮಿಣಿ ಎಂದು ಹೊಳೆಯುವ ಗಾಗಲ್ಸ್ ಧಾರಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸೊಟ್ಟ ನಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ. ಅದೇಕೋ ನನಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಯಾಯಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನಾ’ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿತು! ಈ ಸಂಶಯ ಗಟ್ಟಿಯಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಆ ಕೆಟ್ಟನಗು ನನಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ ‘ತ್ತ...ತ್ತ...ಬೈ...ಬೈ’

ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಆ ಕೆಟ್ಟನಗು ನಕ್ಕ. ನನ್ನ ಜಿಗುಪ್ಪೆ ಕೋಪ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸ್ಕೊಳ್ಳದೆ ದಿಗಂತದತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ “ನೀನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾ? ಬಾ, ನನ್ನ ಜೊತೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಅನ್ನೋದೇ ಅದೂ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ!

ಕೋಪ ಹಾಗೂ ಜಿಹ್ವಾ ಸ್ಫೋಟವನ್ನು ತಡೆದಿಟ್ಟು “ಧನ್ಯವಾದ, ನಾನು ಬರೋಲ್ಲ” ಎಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾರವಾಗೇ.

‘ಉಹುಂ’ ಅನ್ನೋ ಪದ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅವನ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ.

“ರಾತ್ರಿ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನೊತೆ ಬಂದ್ರೆ ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಬಹುದು. ಯಾರ್ಯಾರು ಹೇಗೋ ಏನೋ.. ಹೊಸ ಜಾಗ ನಿನಗೆ....”

ಈ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ ಸಾಕಾಯಿತು ನನಗೆ!

“ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ? ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳೊಳ್ಳಿ, ನಿಂಜೊತೆ ಖಂಡಿತ ಬರೋಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಾನು ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೊಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿದೆ” ಅಂದವಳೇ ‘ಆ ಯಾರ್ಯಾರು ನೀನೇ’ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಗುಂಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯಲ್ಲ(?) ಎಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವೇಷನ್ನಿನ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಬೋರ್ಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಕಾಲರ್ ಒಬ್ಬ ಬಂದ. ಅವನ ಜೊತೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋದೆ ಈ ಕೆಟ್ಟ ನಗುವಿನೊಡೆಯ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ನಾನೂ ಒಂದು ಸೊಟ್ಟ ನಗುವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದೆ!

ನನ್ನನ್ನು ಗೆಪ್ಪಾಹೊಸಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ ಆ ಯುವಕ “ಒಂದು ಘಂಟೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ, ತದನಂತರ ನಾನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಿನ್ನರ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಡಿನ್ನರ್‌ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವ್ವಾ ನಾನು ಮಲಗುತ್ತೇನೆ, ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ನಮ್ಮ ವಿಲನ್‌ಗೆ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಿಗಿದ ಹಾಗಾಗಿ ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕಿದೆ!

ಬೆಳಗ್ಗೆ 8:30ಕ್ಕೆ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಕಡೆ ನಡೆದೆ. 10 ಘಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಗೋಷ್ಠಿ ಊಟದ ವಿರಾಮದವರೆಗೂ ರೊಟೇನ್ ಭಾಷಣಗಳಾದವು. ನಂತರದ ಸಭೆ ಅವರವರ ಸ್ಪೆಶಲ್ ಸೆಷನ್ಸ್ ಮೇರೆಗೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸೆಷನ್ಸ್‌ನ ಪ್ರೊಫೆಸರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಸರದಿ ಆದರೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಘೋಷಿಸಿದರು. ನನಗೂ ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಮಿಷಿ ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ; “ಸೀ ಇಂಡಿಯಾ ಥ್ರೂ ಸಿಂಪೋಸಿಯಾ” - ಸುಗಮವಾಗಿ ಅಂದೇ ಆರಂಭಿಸಬಹುದು ಎಂದು! ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ನನ್ನ ಪೇಪರ್ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಹೋಗೋ ಸಂಜೆ ಮನೋರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕಿ ಹೊರಟೆ ಊರು ಸುತ್ತಲು!

ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಚಕ್ರ ಹೊಡೆದು ಹತ್ತಿರ-ಪತ್ತಿರ ಇದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಅಣೆಕಟ್ಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ.

ಅಂತಿಮ ದಿವಸ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬರು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತಲುಪಿದಾಗ ನಮ್ಮ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಶನ್ ನಕ್ಷತ್ರಿಕ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. Of Course, his Cooling glasses! ನನಗೆ ಶಾಕ್ ಅಂತ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಈ ಸೊಟ್ಟ ನಗೆಯೊಡೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು! ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಸಿವಿಸಿ ನಗೆ ತರಿಸಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ “ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಸೊಟ್ಟನಿಗೆ ನಕ್ಕರು.

“ಹೇಗೆ ಯಾರ್ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬಿ ಬಿಡ್ತೇವಾ? ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು?”

“ನೀನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಟಪಟಾಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಹಿಂದಿನೇ ಮೊದಲು ಹೊಳೆಯೋದು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ Fieldನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ Agricultural Extentionನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ accentನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೂ ನಮಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದಿನೇ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸ್ತೇನೆ” ಅಂದರು.

ಬೇಡದ್ದು ಹರಟೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ?

“ವಿಚಾರಣೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ‘ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್’ ಎಂಬಿತರ ಪದಗಳು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಲೋಕಲ್ ಭಾಷೆ ಬರದೇ ಇದ್ದರೂ, ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸೇರೋ ಬಹುದು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ತೆ ನೀನಾದರೆನೋ, ನನ್ನನ್ನ ರೋಡ್ ರೋಮಿಯೋ ಥರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ತಿದ್ದೆ!” ನನ್ನ ಸಹಾಯ! God bless! “ನಿಮ್ಮ ವೇಷಭೂಷಣದಿಂದ” ಅಂತ ಹೇಳೋಕೆ ಬಾಯಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, “ಮೈ ತೋ ಭಾರತೀಯ ನಾರೀ ಹ್ಲೂ ಸಾಬ್!” “ಜೇ, ಹ್ಲಾ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್, ಬಿಲ್‌ಕುಲ್....” ಅಂತ ಬೀಗಿದರು.

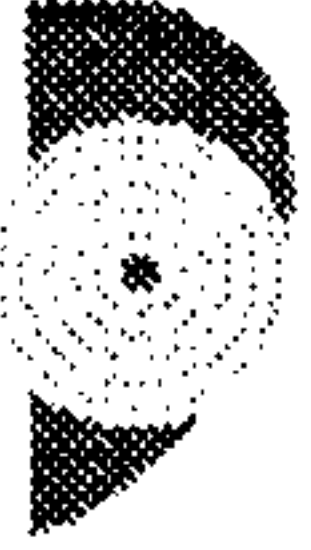
ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ, “ಜೈ ಹೋ, ಭಾರತೀಯನಾರಿ” ಎಂದುದಿರು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಲ್ಲಿ

Hearing Care Centre

A Partner of
Siemens Audiology Group

SIEMENS

WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆನಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಮೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿರಿಯರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಪರ್ ಹಿರಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in
email : doctorgp@hearingaids.co.in

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan’s values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

Mailing Date

5th of every month

Mailed at: Rajajinagar - PO

CPMG/KA/BGW-544/2009-2011

RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,

Bangalore - 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore - 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>